

ČLÁNKY

AUTORI

**PREČO JE NÓRSKO
NAJŠŤASTNEJŠIA
KRAJINA?**

Nórski diváci tak mali možnosť týždeň sledovať čriedu tisícpäťsto sobov v dokonalom tichu severskej zimnej prírody.

strana (14 → 16)

**NAJKRAJŠIA
PATAGÓNSKA
TÚRA**

Na okolitých vrchoch je sneh, tu juhoamerické teplo. Ide o prírodný Taj Mahal. Toto je zážitok, za ktorý treba bojovať, a to sa ráta.

strana (6)

Jozef Zelizňák

**EROTIKA A SEX
NA CESTÁCH**

strana (3 → 5)

Ľuboš Fellner

**DOBÝ DÔVOD
NA NÁVRAT DO
NEW YORKU**

strana (22)

Peter Hliničan

**OCHUTNAJTE
MORSKÉ
PRASIATKO**

strana (7)

Čo vám preplatíme

- Preplatíme vám letenku
- Preplatíme vám business class
- Preplatíme vám všetky zážitky
- preplatíme vám akykoľvek zájazd

CESTUJTE A MNOŽTE SA!

Chod'te dvaja, vráťte sa traja
a zájazd vám preplatíme.

*Májová ponuka, aká na Slovensku ešte nikdy nebola!
Ak otehotníte na zájazde s BUBO, a BUBO vám vráti peniaze zaplatené za zájazd!

Kontaktujte nás na:
0917 530 912
Dunajská 31, Bratislava

WWW.BUBO.SK

LÚBTE ĽUDÍ A OBJAVUJTE SVET

Šťastné cesty praje
Luboš Fellner

Zdravím vás z expedície Harambe zo štátu Gabon, ktorý je posledným rajom na zemi. Tvrdí to aj National Geographic Society. Dnes ráno som otvoril okno, okolo nás samá džungľa, botanická záhrada. Vzduch akoby stál, už ráno je teplo s deväťdesiatpercentnou vlhkosťou. Afrika je voňavá, farebná a nádherná, vskutku takto nejako si predstavujeme my Európania raj. Dnes prekročíme rovník a putujeme za gorilami, pralesnými slonmi a mandrilami (to sú tie opice s červeno-modrou tvárou), ktoré žijú iba tu v krajine, o ktorej väčšina nikdy nepočula.

A práve tu v Lambaréné pôsobil lekár a filantrop Albert Schweitzer.

Pred mesiacom som navštívil Patagóniu, kde žil iný lekár – cestovateľ Martin Kukučín (zážitok nájdete na s.6). Vtedy som bol hrdý, že som Slovák.

Obaja títo lekári – Schweitzer aj Kukučín boli mojimi vzormi a aj kvôli nim som išiel študovať medicínu a veľmi chcel cestovať. Ako mladý študent som uveril, že takto sa má žiť – cestovať a pomáhať ľuďom. Títo dvaja lekári žili extrémne exotický život a pri tom pomáhali – konali dobro. To je veľmi inšpiratívne.

Práve kvôli takýmto ľuďom my v BUBO neberieme svoju prácu ako zamestnanie, ale ako povolanie s hlbším zmyslom.

Riadime sa interným mottom: všetko ostatné je iba obyčajná dovolenka a spoločne s našimi sprievodcami sa snažíme, aby cesty s BUBO boli unikátne a obohacujúce. Schweitzer a Kukučín ma ovplyvnili pred 25 rokmi, keď som BUBO zakladal. No až teraz sa mi podarilo navštíviť ich v tak vzdialených krajinách a vzdať im týmto hold.

Aj pre vás mám posolstvo: Lúďte sa a cestujte! Je jedno, či do trópov alebo k pólom. Cestovaním objavíte nové obzory aj vo vnútri seba a tie vám vlejú do vašich žíl novú lásku, nový zmysel.

500 € zľava pre dieťa podporujeme mladé rodiny

Májovou akciou podporujeme demografický vývoj na Slovensku. Ak sa vám na dovolenke podarí splodiť dieťa, vrátime vám všetky peniaze. Viac o tejto ponuke na poslednej strane. Myslíme aj na vás, ktorí už deti máte. Pri dvoch rodičoch platiacich plnú sumu zájazdu ponúkame každému dieťaťu do 12 rokov bez ohľadu na zájazd zľavu 500 € z ceny pre dospelého. Jedinou podmienkou je vek do 12 rokov v deň nástupu na zájazd a ubytovanie s rodičmi na spoločnej izbe. Ukážete deťom svet, raz vám to vráti.

Podporujeme kultúru severský román ako darček

Ak sa teraz prihlásite na jeden z našich európskych zájazdov a do prihlášky napíšete heslo KNIHA, venujeme vám severskú knihu zdarma. Na výber máte genálny aktuálny bestseller od Jo Nesbø Smäd (návod ako získať späť plnú sumu za zájazd s BUBO nájdete v knihe na strane 392) alebo náročnejší román extrémneho realizmu charizmatického Nóra Karla Oveho Knausgarda Môj boj 2 (kde si môžete naštudovať, ako prebieha pôrod, na stranách 308 – 321). Obe knihy sme prekladali my a obe vydalo vydavateľstvo Ikar.

Najromantickejší Silvester na svete so zľavou 20 percent

Zažite romantický Silvester v exotike. Na všetky silvestrovské termíny zájazdov (s výnimkou Thajska) vám počas týchto dní ponúkame zľavu neuveriteľných 20 percent z ceny zájazdu. Skúsení cestovatelia vedia, že jeseň je už na plánovanie Silvestra neskoro. Oslavujte v Riu, na Novom Zélande, na Kube, vo Vietname, v Indonézii, teraz s výnimočnou zľavou. Vymeňte nudu na chate v lese za skutočne romantické zážitky a vstúpte do roku 2018 v teple exotiky.

Najúspešnejší rok v histórii BUBO vraciame vám náš úspech

Ďakujeme vám za dôveru. Všetko nasvedčuje tomu, že rok 2017 bude v histórii BUBO najúspešnejším. Len v januári sme narástli oproti minulému roku o 86,4 percenta. Májovou akciou vám vraciame náš úspech. Ak si neplánujete založiť rodinu a necestujete s deťmi, ak neplánujete Silvester a viac ako Európa vás láka exotika, aj tak vám BUBO ponúka stovky garantovaných termínov unikátnych ciest na všetkých šiest kontinentov. Zažite v roku 2017 viac. Prihláste sa teraz.

Erotika a sex na cestách

Jozef Zelizňák
MANAŽÉR BUBO

Keď chceme hovoriť o erotične vo svete, treba samozrejme rozlíšiť dva pohľady. Pohľad nadržaného turistu z našich končín sveta, hľadajúceho to, čo sa mu doma z akýchkoľvek dôvodov nedostáva, a vnímanie erotiky a vzťahov miestnymi ľuďmi, vychádzajúce z náboženstva či tradícií. Začneme tými zúfalcami, no rýchlo sa presunieme k láske.

Každé poriadnejšie mesto sveta má svoju chýrnu červenú zónu. Známe sú európske prístavné zóny v Hamburgu či Kodani, Boulonský lesík v Paríži, svoje slávne štvrte má Londýn aj Amsterdam... Ale snáď žiadne miesto sa s prostitúciou nespája tak automaticky ako bangkokský Patpong. Práve Thajsko si právom či neprávom vydobylo vo svete prívlastok krajina sexturizmu. Sexturistiku tu rozbehli Čiňania, počas druhej svetovej vojny rozvinuli Japonci a po vojne vo Vietname do absolútna dovedli americkí vojaci. Dnes príjmy z prostitúcie tvoria asi tri percentá thajského HDP a v tejto oblasti podľa niektorých odhadov pracujú neuveriteľné tri milióny Thajčaniek a Thajčanov.

Pri pohľade na vietnamské robotníčky v tesilových šatách, so zhrbenými ramenami kráčajúce do socialistickej továrne v bývalom Československu, si človek Aziatku ako sexsymbol predstaviť asi nevedel. Mnohí muži, ktorí po prvýkrát zavítajú do oblasti Juhovýchodnej Ázie, sú nadšení a vyhlasujú, že najkrajšie ženy nie sú na Slovensku, ale práve tu. Samozrejme, že sa mylí, respektíve klamú samých seba. Dievčatá Patpongu sú drobné, chudučké, ak neklopia cudne oči, tak vždy usmiate..., no v prvom rade turistom po vóli.

To, čo predvádzajú na pódiiach v baroch Patpongu, vyvolá zimomriavky na tele každej ženy a každého gynekológa. Veď vyťahovať si z tej najcennejšej časti tela žiletky, fajčiť cigarety, šupať banán, či strieľať pingpongové loptičky, by si asi žiadne európska žena netrúfla. Na Patpongu splýva ten najtvrdší biznis s atrakciou pre turistov a v sexbaroch tu často nájdete sedieť aj európske manželské páry, či skupiny turistov, ktorí sem neprišli užiť si, ale zažiť atmosféru najslávnejšej ulice Thajska.

Vo väčšine barov sa vás pokúsia pri platení oklamať, a keď sa nevyznáte, na účte sa vám objavia položky za rôzne show, ktoré ste nechceli vidieť, nevideli, či o ktorých ste ani nikdy nepočuli. V tejto atmosfére vám do hádania veľmi nie je, a tak rýchlo platíte a utekáte von. Ak sa vyznáte, nehrozí vám nič. Väčšina žien, pracujúcich v baroch Patpongu, pochádza z chudobného severného Thajska, či z Barmy a za mesiac si zarobí v prepočte päťde-

siat eur, plus percentá z každého drinku, ktoré im nabudený turista v bare objedná, a samozrejme svoj podiel aj zo sexuálnych služieb. Bar je skutočne medzinárodným miestom, sedia tu vedľa seba nadržaní Indovia, uslintaní Nemci či Rusi, úchylní Arabi. Úlohou baru nie je zarobiť, ale turistu nabudiť. Lahkým masírovaním, zvodnými pohľadmi, nahotou. To všetko je zadarmo.

Platiť začínate, keď vás zvodkyňa zláka do miestnosti nad barom, či sa ju rovno rozhodnete zobrať k sebe na hotelovú izbu. Za celú noc strávenú s dámsou z tohto baru zaplatíte okolo stopäťdesiat eur. Takto si tieto ženy dokážu usporiť peniaze, s ktorými sa potom v tých šťastných prípadoch vrátia naspäť domov, založia si rodinu a zaradia späť do komunity. Buddhismus robí spoločnosť neskutočne tolerantnou a ostatní Thajčania väčšinou túto cestu rešpektujú ako ich slobodné rozhodnutie pri hľadaní životného šťastia.

Prevládajúcim náboženstvom v juhovýchodnej Ázii je buddhizmus, v Malajzii a Indonézii dominuje islam a Filipíny sú jedinou krajinou Ázie, kde zvíťazilo kresťanstvo. Možno by ste čakali, že v moslimskej Malajzii do kontaktu so sexualitou neprídete. Opak je pravdou. Prostitúcia sa u nás často považuje za zhýralosť západného sveta, (celkom sa pri tom nemýlia), no zakázané ovocie najlepšie chutí a nadržanejších mužov ako tu som stretol snáď len v arabskom svete. Malajzijčanky sú zahalené, tajomné a krásne. Prostitúcia však funguje, väčšina prostitútok je z Číny, či chudobných

regiónov Thajska. Paradoxne to využívajú najmä sexturisti z ostatných bohatých moslimských krajín, ktorí sem lietajú na víkendy. Doma ortodoxní veriaci tu v jednej ruke s fľašou whisky, v druhej s miestnou kráskou porušujú asi všetky prikázania svojho náboženstva.

Asi najodpornejšou štvrtou prostitúcie na svete je bombajská štvrť Kamathipura. V najbohatšom meste krajiny so stámiliónmi chudobných je možné úplne všetko. Chudobní sediaci predávajú svoje maličké dcéry, lebo ich nedokážu živiť a tie – často živoriac v klietkach – sú vystavené napospas úchylným chútkam zákazníkov a tvrdej ruke pasákov. Najhoršia bola situácia začiatkom deväťdesiatych rokov, keď v štvrti pracovala cez päťdesiat tisíc sexuálnych otrokyní. Dnes sa (paradoxne) z obáv zo sexuálnych chorôb ale aj v dôsledku zásahov vlády situácia radikálne zlepšila, a treba len veriť, že sa štvrť stane celkom minulosťou.

Vzťah k vernosti je v každej krajine iný. Niekde je využívanie služieb platebného sexu bežnou vecou, muži Filipín sa hrdia tým, že sú verní, vietnamskí muži zasa neveru vôbec neskrývajú. Dokonca ju často neskrývajú ani mnohé manželky záletníkov a sú na svojich mužov hrdé. K tejto situácii došlo pre rapidný pokles mužskej populácie počas vietnamskej vojny, a tak si každý živý vietnamsky muž hocakého výzoru mohol vyberať.

„Barma bola kedysi celkom uzatvorená krajina,“ spomína zasa mladý Barmčan Pye Phyo. „V hlavnom meste Rangún vtedy nejestvovali plavárne, pláže ani knižnice, kde by som mohol stretnúť ženu. Každý sa halil do svojho súkromia a my, mladí muži sme to nemali ľahké. Spomínam si, že svoju prvú lásku som objavil náhodou predávať na trhu vajcia. Bolo to asi hodinu peši od nás a rodičia sa veľmi čudovali, prečo mi odvtedy nákup vždy tak dlho trvá. A prečo do-nesiem jedno vajce, keď som mal kúpiť dve. Chodil som tam peši, potom už aj na bicyklovej ríki. Vždy som prišiel celý zaprášený, až sme sa napokon začali nespomínať rozprávať a ja som mohol povedať, že mám svoju prvú priateľku.“

Zaujímavá je situácia v hinduistickom Nepále. Konzervatívna krajina, kde o živote jednotlivca rozhoduje príslušnosť ku kastám. Ganesh, príslušník najvyššej kasty brahmanov, vysvetľuje: „Stretnúť sa s nepálskou ženou, chodiť s ňou von, randiť je v podstate nemožné. Moji prísní rodičia od malička dávali pozor, s kým sa stretávam, a keď som mal čo len kamarátov z nižšej kasty, dlho som si ich nemohol priviesť domov. A ak napokon predsa prišli, mali prísne zakázaný vstup do kuchyne ako nečistí. A randiť so ženou, ktorú mi nevybrali, neprichádzalo do úvahy. Rodičom na mne veľmi záleží, mama má veľké srdce a otec je múdry. Vďaka ich kontaktom nájdu cestu k tej najlepšej rodine, kde majú dobré dievča na vy-

02

03

daj. Tak to u nás funguje. A dovtedy musím hľadať zábavu u európskych turistiek. Čo je fajn deal.“

Aj v kresťanských rodinách Etiópie dohadujú manželský zväzok rodičia. Porovnávajú sa majetky, pôvod aj perspektíva, ale skúma sa aj päť generácií do minulosti, či medzi rodinami nejestvuje pokrvný zväzok, ktorý by manželstvo prekazil. Podľa tradície musí byť nevesta panna, inak to má naozaj ťažké a prináša hanbu celej rodine. Rodičia ženbychtivého chlapca si vyberú mediátora a pošlú ho za rodičmi budúcej nevesty, ktorí si stanovujú podmienky pre výdaj. Po ich splnení sa začína pripravovať svadba, stanoví sa dátum zasnub aj samotného obradu, na ktorý je pozvaný široké príbuzenstvo. Očakáva sa, že muž pripraví svoju manželku o panenstvo v priebehu troch dní po svadbe. Medové týždne trvajú týždeň až tri mesiace a nevesta počas nich nemôže vychádzať von za svetla. Zväčša sa konajú u rodičov ženicha a zúčastňujú sa ich aj svedkovia ženicha aj nevesty. Potom sa mladý pár na istý čas vráti do domu nevesty a definitívne odchádza žiť k rodičom ženicha.

Posuňme sa teraz do supermoder-ného Japonska. Mrakodrap, mra-kodrap, ďalší mrakodrap, a zrazu, útla budova so stĺporadím ako v anti-ckom Grécku. Love Hotel – vysvetľuje nám sprievodkyňa. Nie je však pre lásku za peniaze, ale pre zaľúbené páry, ktoré sa inde nemôžu stretnúť. Parkovisko je vyzadu, aby nikto nevi-del, kto pred hotelom parkuje. Potom sú do hotela dva nezávislé vchody. Jeden pre ženy a jeden pre mužov. Nikto teda nevie, kto s kým. Milenec-ké páry sa stretávajú až na konkrétnej izbe zariadenej v duchu Ostrov Robinsona Crusoa, Roboti na planéte Mars a podobne. Ako však Japonci balia baby?

Vždy chodia v skupinách. Desať chlapcov a vždy presne rovnaký počet dievčat. Aj v tomto sú dokonalí a zorganizovaní. Pozvať dievča na rande, to sa v Japonsku nenosí, to je nemorálne. Rozchytať si však dievčatá takto vo veľkom – to už áno. Ak sú v chalanskej partii nejakí lekári či právnici, dievčatá prejavujú väčšiu snahu dostať sa do dievčenskej skupiny, ktorá sa s nimi bude stretávať. Naopak muži prejavujú snahu stretnúť sa so skupinou modeliek a divokých žien. Sexy je biela pokožka a bohaté Japonky sa snažia vyzerať čo najeurópskejšie.

Keď sa žena vydá, ostane v Japonsku väčšinou doma s deťmi. Muž jej po-siela celý plat, s ktorým ona nakladá, ako uzná za vhodné (vraj to vie vždy lepšie než muž). Muža veľmi nevidí a na sex nie je čas. Po tom, ako muž ide do dôchodku, sa začnú stýkať častejšie, ona vtedy zistí, čo za hlupáka to tých štyridsať rokov vedľa seba mala, a rozvedie sa s ním.

V Číne sa zaas ľudia väčšinou stretávajú pri kara-oke. My ideme do baru na drink, Číňania sa idú najesť, a potom si zaspievať. Karaoke-bar nájdete na každej ulici. Nikde sa nezblížite tak, ako pri spoločnom mikrofóne a hulákaní čínskych odrhovačiek. Ak má Číňan smolu a nikoho nestretnie, platené služby nájde v každom jednom hoteli. Niekde ho budú čakať v hotelovom bare či masážnom sa-lóne, inde mu zavolajú na izbu, ba dokonca prídu osobne zaklopať a spýtať sa, či niečo nepotrebuje. Objedná si masáž za tridsať dolárov, po trištvrte hodine začnú ruky masérky stále viac blúdiť z chrbta nižšie, a potom vytiahnu cenník všetkých služieb. Je to asi jediné miesto v Číne, kde sa ceny nezjednodávajú. K vybaveniu hotela takéto služby v Číne patria asi tak samozrejme ako výťah či raňajková miestnosť. Neuveriteľné.

V Severnej Kórei sa miluje v mene Veľkého a Milova-ného vodcu. Keďže v každom lepšom byte v Pchjon-gjangu a na každej hotelovej izbe máte odpočívacie zariadenie a na niektorých izbách aj kamery, práca v tejto sekcii tajnej služby musí určite uspokojiť ne-jedného voyeura.

04

V niektorých údoliach Tibetu zas dodnes existuje polyandria. Keď si ako žena zoberiete za manžela chlapa, staváte sa zároveň manželkou všetkých jeho mladších bratov. Všetci majú rovnaké práva a povinnosti. Svadobnú noc strávite s najstarším, no keď ten odíde na pole či za prácou, úlohy man-žela sa ujíma jeho mladší brat. Deti, ktoré sa naro-dia, považujú každého z bratov za svojho otca a aj muži majú spoločné deti. Akékoľvek preferovanie jedného z manželov má žena zakázané. Mladší brat má jedinu šancu. Keď sa mu nepáči, zbalí si veci a odíde do kopcov chovať jaky.

Aby sme nehovorili len o Ázii, zastavme sa aspoň na chvíľu na ostrove slobody. Kuba – to je karibský socia-lizmus. Málo mäsa, veľa sexu. Nebyť sexu a živočíšna, vládla by už dávno nebola na svojej pozícii. Sex je na Kube absolútne prirodzenou vecou, asi ako vyfúkať si nos. Hovorí sa, že priemerný kubánsky muž má ročne tristo žien. O tom, koľko majú mužov ženy, sa nehov-ori, ale logika nám hovorí, že to musí byť podobne. A nielen logika. Tak to na Kube chodí a iný kraj, iný mrav. Kubánky sú inak prudérne. Na verejnosti hore bez neuvidíte ani jednu. Španielska katolícka výchova sa prejavila aj na černochoch. Temperament a pri-rodzenosť však nepotlačíte ani farárovou rákoskou. Fidel to pochopil, a preto bol taký úspešný.

V Južnej Amerike je na rozdiel od Ázie otvorená túžba záležitosťou oboch pohlaví. Aj preto sa tu človek cíti lepšie. Na celom kontinente je najviac sexi mestom Buenos Aires. Horúca krv Juhoameričaniek, zmie-šaná s talianskym a španielskym temperamentom, zaraďuje Argentínčanky určite medzi najlepšie milen-ky planéty. Ak vám ako mužovi oblek sedí na mieru, máte dokonale vyleštené topánky a skvelý účes, ak máte radi futbal, potom vyzérate ako pravý por-teño a máte u nich vyhraté. Vo vyťahanom tričku či škaredých kraťasoch nemáte šancu, ani keby ste sa rozkrájali. No to ešte nestačí. „Argentínčanky sú vskutku hysterické a ja už s nimi nikdy nechcem mať nič,“ sťažuje sa švihácky Argentínčan Matias. „Pozvete ich von, očividne sa im páčite, celý večer vám je geniálne, rozlúčite sa s tým, že sa musíte čím skôr vidieť. Plánujete si už výlet do USA. A ony po-tom každé ďalšie stretnutie zrušia a už sa neozvú. Alebo ich zrušia päť a pristúpia až na šieste. Musíte

naliehať. Musíte používať všetok šarm. Musíte byť majster v zvädzaní. A niekedy ani to nestačí. Preto to máme v cudzine také ľahké. Doma hráme Ligu maj-strov. S Európankami je to potom ako ľahký výklus.“

Najväčšie orgie planéty sa pritom konajú zasa o čosi severnejšie, počas karnevalu v Rio de Janeiro. Päť dní nahej ľudskej kože, päť dní erotiky, päť dní, z kto-rých kričí chuť. Kto nezažil, neuverí. Medzi Copaca-banou a Sambodromom sa za päť dní spotrebuje dvadsaťpäť miliónov kondómov. Stačí?

A na záver Európa. Islandský laureát Nobelovej ceny za literatúru Halldór Laxness v jednom zo svojich skvelých diel označil rok 1874 za rok, keď prišla na jeho ostrov láska: „Dovtedy láska na Is-lande nejestvovala. Ľudia súložili bez romantiky, podľa nepísaných prírodných zákonov. Slovo lás-ka sa nachádzalo v našom slovníku len ako pozo-statok z neznámej dávnej doby. Možno tak kedysi vyjadrovali naši predkovia svoj vzťah ku koňom.“

Ani v roku 2017 sa toho na Islande veľa nezmenilo. Zvädzanie zaujímavým slovom, ako ho poznáme od nás, na Islande v podstate nejestvuje. „Vy, Európania, pozvete dievča na kávu, keď ho chcete zbaľiť. My sme už dávno zistili, že káva chuti oveľa lepšie potom.“

Sex často predchádza prvej dlhšej konverzácii. Ženy to vysvetľujú obavou z toho, že chalan – ako správny Islandan – neschopný viesť normálnu konverzá-ciu – ich bude nudiť. A radšej jeho nudu objavia až na druhý deň ráno. Potvrďuje to aj veta mladého Islandana: „Až počas štúdia v Helsinkách som zis-til, že je normálne sa prihovoriť dievčaťu, keď som triezvy.“ A Fini teda nie sú nijakí Rómeovia...

Tradičný sled spoločných životných krokov je pre Islandanov nasledovný: sex, návšteva kina, deti, spoločné bývanie, možno svadba. Po prvom sexe ešte spolu nechodíte, po druhom už áno. Vtedy sa vám patrí rozísť aspoň esemeskou skôr, než si začnete s niekým ďalším. Inak vás bude Reykjavík považovať za grabiana. Priemerný vek prvej sexuálnej skúsenosti na Islande je najnižší na svete, ne-uveriteľných 15,6 roka. Žiaľ, štatistiky neuvádzajú hladinu alkoholu v krvi zúčastnených...

05

Dalo by sa písať viac. Veď za tých dvadsaťpäť ro-kov naši sprievodcovia precestovali už všeličo. No priestor to už nedovolí. Cestovať však treba. Za kultúrou, za pamiatkami, prírodou či jedlom a... za láskou. V máji sa vám to naozaj oplatí.

“
V Riu sa za päť dní
spotrebuje dvadsaťpäť
miliónov kondómov. Stačí?

Preplatíme vám tú
najlepšiu business class

01 — Romantika pri západe slnka v Andamanskom mori
02 — Barmský pár pri najdlhšom tikovom moste sveta v Amarapure
03 — Kubánski zaľúbenci na havanskom Malecone
04 — Láska na Havajských ostrovoch v Polynézii
05 — Argentínske tango nabité erotikou

Najkrajšia patagónska túra

Ľuboš Fellner
RIADITEĽ BUBO

Ľuboš Fellner trávi tento rok na cestách s BUBO klientmi. Spoločne dobyli Hornov mys, strávili Veľkú noc pri Ježišovom hrobe, máj trávi v Afrike, cez prázdniny pripravuje rodinný zájazd do juhovýchodnej Ázie, na jeseň sa chystá do Papuy Novej Guiney, do Mongolska a rok zavŕši na južnom póle. Viac o jeho cestách na www.bubo.sk/fellner. Prečítajte si o jeho stretnutí s Kukučínom v najjužnejšom veľkom meste planéty a o najkrajšej túre Patagónie.

Chodím po Punta Arenas na juhu chilskej Patagónie na opačnom konci sveta a pýtam sa na slovenského spisovateľa... no nikto ho tu nepozná. „Kukučín bol lekár a cestovateľ ako ja,“ vysvetľujem Jaimemu, svojmu známemu turistickému sprievodcovi, s ktorým spolupracujeme roky. „Volal sa Matej Bencúr. Hľadám lekára Mateja Bencúra, ktorý sem prišiel začiatkom 20. storočia, musíš ho poznať!“ A vtedy Jaimemu zapne. „Aaá, Mateo Benkúr. Áno áno, to je veľký človek, veľmi si ho tu v najjužnejšom veľkom meste planéty vážime.“ Chorvátska komunita je tu na juhu Patagónie veľmi silná a keďže Kukučín býval dlho na Brači (súčasť vtedajšieho Rakúsko-Uhorska), Chorváti si ho prisvojili, nikto tu netuší, že to bol Slovák. No Jaime mi dohodne stretnutie s majiteľom bytu, v ktorom Kukučín býval, s Leonardom Antonio Laberca León.

O deväť dní sa do Punta Arenas vraciam, na ulicu O'Higgins 1024 prichádzam presne a tridsaťtriročný počerný León mi otvára tiež presne, čakal ma a teší sa. Aj pre neho je to veľký deň. Som jeho prvou exotickou náštevou, na fasáde domu je malá tabuľa, ktorú inak nemáte šancu nájsť a dovnútra nenapadlo za sedem rokov, čo tu býva,

vojst' ešte nikoho. Vychádzam hore po nádherných kamenných schodoch, je apríl, no León má stále v predizbe vianočný stromček a na strope ako umeleckú inštaláciu fúrik. Namiesto kníh zdobia vitríny vypité fľašky piva. Kukučín by určite nemal radosť, no byť je krásny s vysokými stropmi v absolútnom centre mesta päť minút peši od tmavomodrých vôd Magalhaesovho prielivu, v ktorom plávajú bežne delfíny, tulene, tučniaky a občas tam zabľúdi aj veľryba. Kecali sme dlho, León už vie, že Benkúr sa volal Kukučín a že to bol Slovák. Som rozhodnutý znalosť o Slovensku na ďalekom juhu naďalej systematicky posilňovať.

O dva dni neskôr vstávame ešte za tmy. Raňajky nám nachystali, vyrážame na najkrajšiu túru Patagónie. Náš šofér Edoardo vyzerá ako Havajčan, má oranžovú páperovú bundu a prišiel načas, dokonca 20 minút pred odjazdom, čo je na Latinskú Ameriku neuveriteľný výkon. Ráno vstával o tretej, vyčistil náš terénny Mercedes, umyl okná, lebo čisté okná v Torres del Paine potrebujete a vyrazil z Puerto Natales, z hlavného a jediného mesta provincie Ultima Esperanza smerom k nám. Nasadáme s plnou výstrojou, máme so sebou obedné

01

balíčky, ja beriem kartón piva Austrál. To nechám v buse a vypijeme ho, keď zdoláme našu métu, Edoardo nás totiž celý deň čaká a prenájatá doprava je síce luxus, ale oplatí sa. Na túto túru stačia dobré tenisky. Ešte v Punta Arenas sme si nakúpili sladkosti a tie berieme so sebou. Proste sme nachystaní ako na výstup na Téryho chatu. Voda stačí malá a cestou si z tých vyššie položených potôčikov vodu naberieme. Ešte nocou frčíme k bráne do národného parku, ktorý je vzdialený tri minúty jazdy. Je zatvorený, ale my máme lístky aj zmluvu s národným parkom vybavenú a tak prechádzame dnu ešte pred ôsmou pred stovkami ďalších turistov. O 20 minút sa zastavujeme na vyhládke nad jazerom Pehoé, cez ktoré vidíme červené Cuernos del Paine a biele Cerro Paine Grande zahalené v oblakoch. Rohy aj najvyšší vrch máme nádhorne nasvietené vychádzajúcim slnkom. Pohľad pre bohov, máme také šťastie na počasie ako málokto.

Máme za cieľ vyjsť k magickým vežiam Torres del Paine po ktorých je nazvaný celý národný park. Je to vyše dvadsať kilometrov patagónskymi horami. Prechádzame cez potôčiky a niekoľko mostov, po poslednom visutom moste odbočujeme doprava a stúpame. Po hodinke prichádzame k chate Refugio el Chileno. Vyzujeme sa a dáme čajík. Vchádzame do nádherného lesa s obrovskými tridsaťmetrovými stromami lenga a kráčame viac menej po rovine, mali by to byť dve hodinky. Posledná hodinka je opäť do kopca, idete po ľavej strane morény a treba viac davať pozor na cestu. No my Slováci, skúsení v horách sa ľahko zorientujeme aj tu

v Patagónii. Keď si človek už myslí, že je na mieste, musí ešte tri minúty zbehnúť k jazierku vo výške 850 mnm. Ten pohľad vám vyrazí dych. Od vysokohorského plesa sa týčia tri dvojkilometrové zvislé žulové veže. Na okolitých vrchoch je sneh, no tu je juhoamerické teplo. Ide o prírodný Taj Mahal. Krása tohto miesta poráža aj Matterhorn. Toto je zážitok, za ktorý treba bojovať, a to sa ráta.

Dole v reštaurácii si objednávame patagónskeho barana na omáčke zo sladkých bobuliek calafate a pijeme pisco na oslavu. Sme absolútne zničení, ale šťastní. Na hotel sa vraciame po ôsmej večer. Dnes sme ulovili zážitok par excellence...

Preplatíme vám akykoľvek zájazd s BUBO

RIO DE JANEIRO, BRAZÍLIA

Ochutnajte morské prasiatko

Peter Hliničan
SPRIEVODCA BUBO DO PERU

Vedeli ste, že najlepšia gurmánska destinácia posledných rokov sa nachádza v Južnej Amerike? Peruánska kuchyňa je naozaj rôznorodá. Ktoré jedlo je však pre našinca najexotickejšie? Bezpochyby je to cuy, teda morské prasiatko. Článok obsahuje recept na jeho prípravu.

Ak rozmyšľate nad najlepšími svetovými kulinárskymi destináciami, určite vám napadnú krajiny ako Francúzsko, Taliansko, Thajsko, Španielsko, Mexiko, Japonsko alebo India. Tieto krajiny sú po celom svete preslávené svojou kuchyňou a existuje len málo svetových metropol, kde by ste nenašli reštauráciu zameranú na ich kuchyňu. Viete však, že najlepšia gurmánska destinácia posledných rokov sa nachádza v Južnej Amerike? Nadácia World Travel Awards každoročne udeľuje ocenenia celosvetovo najlepším organizáciám a krajinám v rámci cestovného ruchu a jedným z ocenení je aj World's Leading Culinary Destination (Popredná svetová kulinárska destinácia). Prestížny magazín The Wall Street Journal nazval tieto ocenenia Oscarmi cestovného ruchu. A nepretržitým víťazom tohto ocenenia už od roku 2012 je Peru. Táto juhoamerická krajina vyhrala posledných päť ročníkov a nie je sa čomu diviť.

Peruánska strava je úžasná a jej čarotkvie v obrovskej rozmanitosti regiónov, plynúcich z geografickej členitosti

tejto krajiny. Peru je v zásade rozdelené na tri veľmi odlišné časti. Prvou je pobrežný púštny región, nazývaný costa, ktorého pobrežie obmýva 2500 kilometrov vôd Tichého oceánu. Práve preto strave v tejto oblasti dominujú čerstvé ryby a morské plody. Ďalším v rade je vysokohorský región v tieni majestátnych Ánd (sierra), kde hlavnú zložku stravy tvoria zemiaky, kukurica, husté polievkové vývary a mäso z alpacy a cuya. Posledným regiónom je Amazonský dažďový prales, taktiež nazývaný selva. Tu sú hlavnými zložkami miestnej kuchyne citrusové plody, banány a platany a hlavne kuracie mäso a ryby pripravované na prírodnú v banánových listoch. Už z tohto výpisu je vidieť, že peruánska kuchyňa je naozaj rôznorodá.

Ktoré jedlo je však pre našinca najexotickejšie? Bezpochyby je to cuy, čo je v slovenčine morské prasiatko. Aj keď sa vám sprvu môže zdať netradičné zahryznúť sa do chlpatéj potvory, ktorú mnohí v Európe chováme ako domáceho miláčika, tento hlodavec je súčasťou jedálňička Andského regiónu (Ekvádor, Peru, Bolívia a severozápad Argentíny) viac ako 5000 rokov. Kedysi bola jeho konzumácia vyhradená iba pre elitu ríše Inkov a svoj účel mal aj pri posvätných ceremoniálnych obradoch, kde sa z jeho vnútorností veštila budúcnosť. V náhorných regiónoch Ánd sú morské prasiatka využívané na obradné účely a šamanské diagnostiky ochorení dodnes. Zaujímavosťou je, že v Peru je mu dokonca venovaný sviatok – každý druhý piatok v októbri.

Cuy chutí ako čosi medzi králikom a kuraťom, má však podstatne menej

02

mäsa. Preto nie je ideálny na delenie sa. Najlepšie spravíte, ak si každý z vás objedná svojho vlastného cuya. Takýto cuy sa následne je rukami. Je to povolené v akejkolvek reštaurácii. Dokonca sa to od vás očakáva a ak sa pokúsite cuya konzumovať akýmkoľvek iným spôsobom, ujdú sa vám len zmätené pohľady zo strany domácich. Tradičný cuy (fritovaný alebo na rošte) je v náhorných regiónoch štandardne servírovaný s prílohou vo forme veľkozrnnej kukurice, žltými zemiakmi a trochu pikantnou kreolskou omáčkou typickou pre andský región. Vo veľkých mestách sa môžete skôr tešiť na hranolky alebo ryžu a omáčku ají huacatay, vyrobenú z peruánskych čili papričiek. Autor článku a sprievodca BUBO vám ukáže tú najlepšiu reštauráciu.

- 1 cuy
- 15 g pomletej opraženej kukurice alebo kukuričný škrob
- 500g varených zemiakov nakrájaných na plátky
- 1 veľká červená cibuľa
- 2 strúčiky cesnaku
- 2 štipľavé čili papričky
- ¼ pohára oleja
- ¼ pohára vody
- soľ, korenie a rasca

Ak máte chuť pripraviť si cuya doma, tu je návod ako na to. Už usmrteného cuya musíte obariť vriacou vodou, stiahnuť z kože, následne vybrať vnútornosti a riadne umyť v slanej vode. Potom cuya zavesíte a necháte vyschnúť. Vzhľadom na veľkosť štandardného cuya, rátajte s tým, že jeden cuy sa rovná porcii pre jednu osobu. Cuy sa zväčša pripravuje celý, rozrezaný na brušnej strane, aj s hlavou a končatinami.

Na prípravu tradičného pečeného alebo opekaného cuya s pikantnou omáčkou budete potrebovať:

Potrite cuya zmesou korenia, soli, čili papričiek a rasce a dajte piecť. Alternatívne môžete cuya pripraviť na ražni na otvorenom ohni, alebo približne päť minút fritovať vo vriacom oleji. Dajte variť zemiaky, ktoré po uvarení nakrájajte na plátky. Na panvici opražte cibuľu do zlatista. Medzitým si pripravte omáčku zo zmesi oleja, čili papričiek, cesnaku a kukuričného škrobu spolu s vodou použitou na varenie zemiakov alebo vývaru. Varte niekoľko minút, až pokým nebudú čili papričky mäkké a uvarené. Pridajte opraženú cibuľu. Keď bude mäso mäkučké, položte cuya na uvarené zemiaky do servírovacej misy a zalejte pripravenou omáčkou. Cuy sa často podáva spoločne s tradičným nápojom Inkov nazývaným chicha morada, limonádou pripravenou z čiernej kukurice. Buen provecho, dobrú chuť.

01 — Ľuboš Fellner v marci 2017 pod vežami Torres del Paine

02 — Takto podávajú morské prasiatko v našej obľúbenej reštaurácii v Cuzcu

Tipy na exotickú dovolenku v roku 2017

Ešte je čas zažiť v roku 2017 to najlepšie z našej planéty. Neviete si vybrať? Nechajte sa inšpirovať klientmi BUBO, ktorí pokladajú lúštenie krížoviek v all inclusive pri mori za nudné a hľadajú exotické cesty plné zážitkov.

Tancujte v baroch starej Havany, kŕmte rybičky v Andamanskom mori, doprajte si ajurvédsku masáž na Srí Lanke. Obdivujte nádheru chrámov Angkoru aj dômyselnosť stavieb mexických indiánov. Hľadajte elfov na Islande a rozhodnite, odkiaľ je na Rio najkrajší pohľad. Pozrite sa do očí divočine na africkom safari, inšpirujte sa japonskou slušnosťou a precíznosťou či uvoľneným životným štýlom Newyorčanov. To všetko na najobľúbenejších cestách s BUBO.

KUBA – ABSOLUT TOTAL

Ak by sa nemerala kvalita života podľa HDP, ale podľa šťastia, Kuba by suverénne vyhrala. Neskutočné fluidum lieta kdesi vo vzduchu a bude vás sprevádzať po celej ceste.

TERMÍNY 2017	
02. 07. → 17. 07.	01. 10. → 16. 10.
18. 07. → 02. 08.	17. 10. → 01. 11.
04. 08. → 19. 08.	01. 11. → 16. 11.
16. 08. → 31. 08.	16. 11. → 01. 12.
29. 08. → 13. 09.	03. 12. → 18. 12.
16. 09. → 01. 10.	26. 12. → 10. 01.

THAJSKO, MALAJZIA, SINGAPUR

Začnite spoznávať exotiku na tejto krásnej ceste juhovýchodnou Áziou. Úvod v Bangkoku, ktorý nikdy nespi. 5 nocí na plážach Andamanského mora. Kuala Lumpur a luxus v exotickom Singapure.

TERMÍNY 2017	
10. 07. → 24. 07.	15. 10. → 29. 10.
30. 07. → 13. 08.	30. 10. → 13. 11.
13. 08. → 27. 08.	18. 11. → 02. 12.
15. 09. → 29. 09.	02. 12. → 16. 12.
30. 09. → 14. 10.	25. 12. → 04. 01.

SRÍ LANKA – RAJSKÁ ZÁHRADA

Tropický raj. Nielen prírodou, ale aj neuveriteľne milými a šťastnými domorodcami. Ide o spojenie komfortného poznávania úžasných budhistických pamiatok (UNESCO) a oddychu na krásnych plážach Cejlónu.

TERMÍNY 2017	
10. 07. → 20. 07.	25. 10. → 04. 11.
23. 07. → 02. 08.	05. 11. → 15. 11.
14. 08. → 24. 08.	19. 11. → 29. 11.
10. 09. → 20. 09.	29. 11. → 09. 12.
20. 09. → 30. 09.	26. 12. → 09. 01.

VIETNAM, KAMBODŽA

Logická cesta Indočínou, ktorá vás prevedie Vietnamom zo severu na juh a Kambodžou z juhu na sever. Uvidíte útesy Halong Bay aj cisárske Hue. Nadchne vás kapitalistický Saigon, no prekvapí aj Hočiminov Hanoj. A na záver sladká Kambodža a dych vyrážajúce chrámy Angkoru. Oddych na vietnamských plážach v cene. Na zájazde navštevujeme aj reštaurácie, kde jedol Barack Obama a Bill Clinton. BUBO je najväčším organizátorom zájazdov do Vietnamu aj do Kambodže na Slovensku.

TERMÍNY 2017	
11. 07. → 26. 07.	16. 11. → 01. 12.
25. 07. → 09. 08.	01. 12. → 16. 12.
15. 10. → 30. 10.	27. 12. → 11. 01.
01. 11. → 16. 11.	

JUŽNÁ AFRIKA TOTAL

Päť krajín na juhu Afriky. JAR, Botswana, Lesotho, Svazijsko, Zimbabwe. Na dýchame sa vône oceánu v úžasnom Kapskom meste, ochutnáme lahodné juhoafrické vína, ktorých tradíciu sem priniesli hugenoti z La Rochelle a zažijeme dokonalé safari v národných parkoch, v botswanskom Chobe a juhoafrickom Kruger. Najkrajšie vodopády Afriky Vic Falls a horské kráľovstvá Lesotho a Svazijsko sú čerešničkou na torte. Nikto iný nepozná na Slovensku Afriku lepšie. Chodíme sem už dvadsaťpäť rokov.

TERMÍNY 2017	
10. 07. → 25. 07.	01. 10. → 16. 10.
02. 08. → 17. 08.	21. 10. → 05. 11.
21. 08. → 05. 09.	05. 11. → 20. 11.
09. 09. → 24. 09.	

MEXIKO – VEĽKÝ OKRUH

Málokterá krajina v Strednej Amerike dokáže ponúknuť doslova zo všetkého niečo. Fantastická mystická história plná pyramíd a šamanizmu, gurmánske špeciality a plodiny, ktoré dobyli celý svet, nádherné pláže na brehoch Tichého oceánu a Karibského mora. Mexiko je podmanivá krajina, ktorá Vás vyzýva na objavovanie. Tak vamos! A keď už máte poznávanie dosť tak je tu vždy maňana. BUBO je najväčším organizátorom zájazdov do Mexika od roku 2002. Naše skúsenosti pretavíme do vašej spokojnosti.

TERMÍNY 2017	
20. 07. → 04. 08.	27. 10. → 11. 11.
16. 08. → 31. 08.	11. 11. → 26. 11.
12. 10. → 27. 10.	27. 11. → 12. 12.

TORONTO, NIAGARA, NEW YORK, WASHINGTON

Cesta plná zážitkov ako z filmu a kvalitného poznávania cez mestá kde nie je rozdiel medzi dňom a nocou. To najlepšie z východného pobrežia v spoločnosti sprievodcov BUBO. Metropola Kanady, vrtuľník nad Niagarskými vodopádmi, mrakodrapy Manhattanu, beh v Central Parku a na záver Trum-povo nové sídlo vo Washingtone. To najdôležitejšie z Ameriky za pár dní.

TERMÍNY 2017	
13. 07. → 21. 07.	26. 09. → 04. 10.
27. 07. → 04. 08.	17. 10. → 25. 10.
08. 08. → 16. 08.	26. 10. → 03. 11.
23. 08. → 31. 08.	21. 11. → 29. 11.
15. 09. → 23. 09.	29. 11. → 07. 12.

ISLAND, NÓRSKO

Podťe s nami na fascinujúci koniec Európy. To najlepšie z dvoch výnimočných krajín s prepracovaným programom. Dúhové hory Landmannalaugar v cene! Okrem toho najkrajšie fjordy, sopky, vodopády, šírý Atlantik. Poplavíme sa k veľrybám, budeme obdivovať modernú architektúru Oslo aj drevené domčeky Bergenu. Nekonečne dlhé dni pod vedením vyštudovaných škandinavistov.

TERMÍNY 2017	
12. 08. → 24. 08.	08. 09. → 20. 09.

ARGENTÍNA, BRAZÍLIA

Z Buenos Aires, ktoré dýcha nostalgiou a znie tangom, cez najkrajšie vodopády planéty Iguazú do mesta bohov na pláži Rio de Janeiro. Cesta pre gurmánov. Pozor. Tu naozaj neschudnete. Skvelé steak, výborné červené víno, opekané mäsko v Brazílii a caipirinha na pláži. Cukrová homola, Corcovado, Copacabana.

TERMÍNY 2017	
14. 07. → 25. 07.	16. 11. → 27. 11.
14. 09. → 25. 09.	23. 12. → 03. 01.

JAPONSKO

Japonská spoločnosť je vo všetkom iná ako naša. Nad mnohými vecami sa nám v Japonsku bude rozum zastavovať. Sebavedomý a tvrdo pracujúci národ s jedinečnou izolovanou kultúrou. Miesta, kde sa stretávajú ultra moderné veci s tisícročnými tradíciami a fungujú. Prepracovaný program vám ukáže Japonsko celkom inak.

TERMÍNY 2017	
02. 08. → 13. 08.	01. 11. → 12. 11.
22. 08. → 02. 09.	12. 11. → 23. 11.
20. 10. → 31. 10.	

Preplatíme vám návštevu ohrozených horských goríl

100 KRAJÍN LOVCA ZÁŽITKOV

Ľuboš Fellner

EGYPT

Pokoj v revolučnej Káhire

Toto je neklasický záber. Tie pubertáčky zahalené v hidžábe, ktorý je súčasťou školskej uniformy a nosia ho skoro všetky ženy v Egypte, ma práve zazreli. Sme na jednom z dvoch minaretov brány Bab Zuweila, ktorá už 1000 rokov stráži vchod do srdca Káhiry a oni sa pozerajú hore na nás. Sme vysoko nad najväčším mestom Afriky, v Káhire, ktorú mám tak rád. Tých päť dievčat nám ukazuje mohutnosť tejto stavby a celkovo ukazuje silu a peniaze, ktorými Káhira kedysi oplývala.

V tejto chvíli je prezidentom Egypta Mohamed Morsi z Moslimského bratstva, ktorý sa dostal na post po takzvanej arabskej facebookovej jari, po tridsaťročnej vláde Hosniho Mubaraku. V čase vydania tejto knihy je vo

väzení a odsúdený na smrť. Prechádzame Námestím oslobodenia Tahrír, kde sa odohrávajú demonštrácie. Ja som tu kedysi mnoho týždňov býval, domov som chodil starobylým výťahom a stropy bytov tu mali vyše päť metrov. Čítil som sa ako vo Viedni či skôr v Londýne Sherlocka Holmesa, kedy už výťahy existovali, ale ľudia sa ich báli používať. Trošku som sa bál aj ja, lebo od čias Britov, ktorí Egypt kolonizovali do roku 1922 a tieto domy postavili, tu nikto nič nevymenil. Otvorím ťažké železné nádherne cifrované mreže a vojdem do malilinkej drevenej rakvy, všetko ukrutne vráža, no ide to, pomaličky ale ide, hore a hore. Je to iba päť poschodí, ale pri tých vysokánskych stropoch je to riadne vysoko...

JEMEN

Slušný chlapec z dobrej rodiny

Jemen je jedna z najfotogenickejších krajín dnešného sveta. No Šťastná Arábia (Arabia Felix) z čias kráľovnej zo Sáby je dnes v nešťastnej občianskej vojne.

Je rok 2007 a som šéfom výpravy, ktorá má za cieľ okrem spoznania Jemenu prejsť po stopách veľkej kráľovnej a kadidla, komodity, ktorá ju urobila bohatou, z Jemenu do dnešného južného Ománu. Za čias Šalamúna bol Jemen a južný Omán omnoho bližšie a je logické to spojiť, hovorím si študujúc Bibliu a atlas sveta. Problémom je že južný Jemen od južného Ománu neoddeľuje iba nepriechodná púšť, ale hlavne desaťročia posilňovaný politický antagonizmus. Cestovateľské bedekre a fóra hovoria, že to nejde zreali-

zovať. Vlastne nikto nehovorí, že to ide. Sovieti totiž podporovali Južný Jemen, ktorý bol od decembra 1970 marxistickou islamskou republikou, čo znie ako oxymoron. Západ a urazení Briti, ktorí prišli o prístav Aden o to viac financovali Omán a presadili, aby na trón (tiež v roku 1970) dosadol mladý sultán Qaboos narodený na juhu v Salalahu. V štvrtej najväčšej púšti sveta, na jednom z najteplejších miest našej planéty zavládol chlad studenej vojny. Rub al-Chálí má zlé meno, je považovaná za najstrašnejšiu púšť sveta s najväčším množstvom pieskových dún, no vraj je tu aj množstvo sovietskych mín. Nikto vlastne nevie, čo tam je a ako to vyzerá, posledných štyridsať rokov sa sem nechodí. No je to môj cestovateľský sen, mám mladícky elán...

100 krajín lovca zážitkov

Kniha Ľuboša Fellnera, ktorá presahuje stredo-európsky rozmer. Unikátne fotografie, výnimočné zážitky. Celý výťažok z knihy venujeme na charitu.

Prelistujte si knihu na www.bubo.sk/kniha

Viac o cestách Ľuboša Fellnera na www.bubo.sk/fellner

TURKMENISTAN

Turkmenbašiho chlapci

Táto fotografia vyzerá ako z päťdesiatych rokov dvadsiateho storočia. Pritom je z roku 2005. Vtedy som viedol skupinu, ktorá prešla po Hodvábnej ceste z bohatého Kazachstanu cez hornaté Kirgizsko do kultúrneho Uzbekistanu. A teraz sme po pontónovom moste prekročili mohutné koryto rieky Amudarja a prechádzame križom cez púšť Karakum Turkmenistanom od severu až na juh. Od rozpadu Sovietskeho zväzu v roku 1991 sme jedni z prvých Slovákov, dokonca jedni z prvých turistov vôbec. Získali sme ťažko dostupné víza, permit na cestu, kde máme zaznamenaný každý bod, ktorým budeme prechádzať. A teraz sa na nás nalepil štáb štátnej televízie. Čakali nás, celú našu cestu filmujú a film sa má podľa režiséra preložiť do dvanástich jazykov. „Film má jasne

vyjadriť posolstvo, že turizmus sa v Turkmenistane raketovo rozvíja.“ temperamentne vysvetľuje režisér. Pozerám sa neveriacky okolo seba, sme tu absolútne sami. A takto to zostane počas celej cesty až do hlavného mesta. V hoteli, v ktorom spíme, sme evidentne prví hostia. Vždy nás čaká celý personál, riaditeľ hotela aj poslanci či starosta, už to prestávame vnímať. Je strašne horko, pustím si sprchu, no tu sa ukazuje, že Turkméni sú národom nomádov a lepšie vedia postaviť jurtu. Sprchovací kút netesní a voda mi tečie pod posteľ. Sprievodkyni ide lepšie ruština než angličtina, a keďže ruštinu ovládame, necháme ju hovoriť o úžasnom turkménskom národe, ktorého výsledky obdivuje celý svet. Hm...

ARUNACHAL PRADESH

Svadba v kmeni Apatani

Píše sa rok 2006 a nám sa podaril štyri umelohmotné stoličky a má HOTEL. V reštaurácii nevarí, veď niet pre koho a tak všetko chátia. Pamätám si, ako sme sa rozbehli k takémuto hotelu, ktorému sme vybavili povolenie na cestu. Potom nám hráva na ústnu harmoniku. Sme tu o rok skôr pred ostatnými turistami a to sa ráta.

Sme v Arunachal Pradeshí, v jednej z najzastrčenejších častí Indie - v oblasti bez akejkoľvek infraštruktúry. V meste je vždy jeden hotel, maximálne dva pseudohotely, každý tak pre osem až pätnásť. No niektoré grandiózne nápisy HOTEL neznamenajú, že tu naozaj hotel je. Je to nedorozumenie a chaos v pojmoch. To je tu vcelku bežné. Niektori z dedinky išiel do Kalkaty a tam videl reštauráciu, ktorá

bola súčasťou hotela. A tak nakúpil štyri umelohmotné stoličky a má HOTEL. V reštaurácii nevarí, veď niet pre koho a tak všetko chátia. Pamätám si, ako sme sa rozbehli k takémuto hotelu, ktorému sme vybavili povolenie na cestu. Potom nám hráva na ústnu harmoniku. Sme tu o rok skôr pred ostatnými turistami a to sa ráta. Keď prechádzame cez most, je tu obrovský nápis *Use condom!* Na našom ozajstnom hoteli ideme na záchod a objavíme stupačkový (bulharský) záchod, ale sedemdesiat centimetrov nad podlahou. Tu ľudia splachovací záchod nepoužívajú, niekto ho išiel do Kalkaty kúpiť, v moslimskej štvrti bol najlacnejší a tak ho kúpil, a keď ho osádzal, osadil ho ako európsky. Viete si predstaviť čupieť v podrepe na strašnej nožke...

11 NAJKRAJŠÍCH MIEST SVETA PODĽA SPRIEVODCOV BUBO

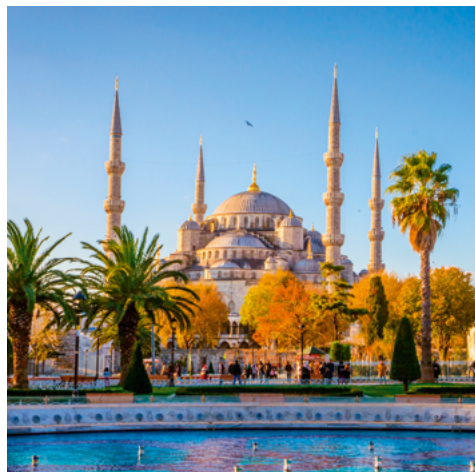
Každý má iný dôvod objavovať svet. Niekoho láka história a pamiatky UNESCO, iní hľadajú pokoj a krásu prírody, ďalší zasa ručné bary, nočný život a ľudskú vravu. BUBO sprievodcovia patria k najscetovanejším ľuďom na Slovensku. Pre vydanie novín, ktoré držíte v rukách, sme ich oslovili, aby vybrali svoje najobľúbenejšie mestá planéty. Mestá, kam sa radi vracajú a kde sa ľuďom aj im dobre žije. A vznikol z toho tento rebríček. Čo povieť? Trafili sa vám do vkusu?

① NEW YORK, USA

Hlavné mesto sveta, samozrejme, kraľuje nášmu rebríčku. Na prvej návšteve vás očarí Times Square, Empire State Building či Piata Avenue. Pri druhej ich už obídete a máte čas na 1 WTC. Pri tretej sa prejdete po úžasnej High Line a zatúláte sa do štvrte v okolí Christopher Street. Pri štvrtej objavíte Brooklyn alebo si zabehnúť newyorský maratón. Prečítajte si aj článok Ľuboša Fellnera na strane 22 v našich novinách.

③ ISTANBUL, TURECKO

Najeurópskejšie z miest Orientu, ležiace geograficky aj kultúrne na strete Európy s Áziou. Sultana-hmet, centrum starého Istanbulu, niekdajší hipodrom s jeho tromi stĺpmi – obelisk, hadí a kamenný stĺp, ohromná Modrá mešita v elegantnom osmanskom štýle. Zláka vás Hagia Sofia či palác Topkapı? Alebo magický potopený zámok? Alebo radšej Veľký bazár? Hipsterský svet sa prelína s exotickou Áziou. Absolútny unikát.

② MARAKÉŠ, MAROKO

Marakéš je dušou Maroka. Mesto, ktoré vás vtiahne do svojej neopakovateľnej atmosféry. Táto červená perla je hlavným mestom marockých Berberov. Práve tu sa nachádza najkrajšie marocké námestie mŕtvych Jamma-el-Fna, kde sa každý večer odohráva neuveriteľné divadlo. Ľudoví rozprávači, akrobati, predavači, zaklínači hadov, akoby sa čas nikdy nepohol. Vitajte v krajine Tisíc a jednej noci. Je hneď vedľa nás.

④ SEVILLA, ŠPANIELSKO

Hlavné mesto horúcej Andalúzie a prístav, kam sa privádzalo bohatstvo z Nového sveta. Majestátna katedrála a Giralda, Kolumbova hrobka, palác Alcazar, Zlatá veža, pekelná horúčava a zvyšky slávy španielskych moreplavcov. Mesto, na ktoré sa kedysi upierali oči celého sveta. Rieka zlata, krivoľaké uličky starého mesta a toreadori. Opäť výborné reštaurácie a neuveriteľné bary. Mesto, ktoré vám vyrazí dych.

⑤ FLORENCIA, TALIANSKO

Macchiato s domácou čokoládou a flaštička ružového Taittingera s vyhlídkou na najväčšiu výstavu sôch pod holým nebom v Európe. Nikde inde ako v Toskánsku, nikde inde ako tu. Originál Dávida, bronzové dvere do raja sú raným vstupom do renesancie. Katedrála s nádhernou Brunelleschiho kupolou, Campanila od geniálneho trpaslíka Giotto, tajné chodby Mediciovcov. Dokonalá kuchyňa v dokonalom renesančnom meste.

⑦ SYDNEY, AUSTRÁLIA

Veľkolepá stavba Opera House, nádherné záhrady a parky s poletujúcimi papagájmi v Royal Gardens, legendárny most Harbour Bridge, nádherné akvárium, to všetko v neoficiálnom hlavnom meste Austrálie. Stará štvrť The Rocks, nákupy v Queen Victoria Shopping Centre, relax a grilovačka na Bondi Beach. Dokonale pohodová atmosféra v meste, ktoré jednoznačne patrí do prvej desiatky.

⑨ EDINBURGH, ŠKÓTSKO

Toto mesto vás očarí bez ohľadu na počasie. Nádherná poloha na úpätí Arturovho sedla, symbol Škótska a jeho turbulentných dejín. Royal Mile, Edinburgh Castle a korunovačné klenoty škótskych kráľov, ktoré sú staršie ako tie anglické. Až gýčovo dokonalé puby starého mesta. Stredoveké uličky starého Edinburghu a architektúra ako zo sna. Oblečte si kilt a môžete vyraziť.

⑪ VANCOUVER

Mesto na pobreží Pacifiku pod zelenými horami. Jedno z najčistejších miest na svete, kde sa naozaj dobre žije. Veď mestský Stanley Park je väčší než Central Park v New Yorku, v meste rastú obrovské jedle a odtiaľto sa otvára cesta do kanadskej prírody. Nie náhodou práve vo Vancouvri vznikla organizácia Greenpeace, žije tu najväčšia gay komunita na svete a tretina obyvateľov mesta má nekanadský pôvod.

⑥ KAPSKÉ MESTO, JAR

Hlavné mesto Afriky, unikátny mix kultúr, rás aj prírodných scenérií v tieni úžasnej Stolovej hory. Tulene na mestskej promenáde, tučniaky pár minút jazdy z mesta. Vynikajúca kuchyňa, farebné domčeky v štvrti Bo-Kaap, kde sa usádzali oslobodení otroci a moderné nábrežie V & A Waterfront. Priestor pre šport od výmyslu sveta, botanická záhrada a Mys dobrej nádeje. V tomto meste sa nedá nudiť.

⑧ RIO DE JANEIRO, BRAZÍLIA

Mesto bohov a najkrajšie mesto Južnej Ameriky. Nikde inde sa tak pôsobivo nedotýkajú hory mora, nikde inde nie je na mestských plážach taký život. Futbalisti na Copacabane, surferi na Ipaneme, kult tela na každom kroku. Lanovka na Cukrovú homolu a vláčik na Corcovado. Bohémka štvrť Santa Teresa a úžasné Múzeum zajtrajška od Calatravy. Podvečer caipirinha s nohami v piesku a večer gurmánsky zážitok v top reštauráciách sveta.

⑩ BRUGGY, BELGICKO

Vycipkané mesto s úžasným stredovekým centrom. Domov najlepšej čokolády, vafli, hranoliek a tých najromantickejších kamenných uličiek. Krčmičky s výberom zo stoviek pív. Zabudnite na Leffe. Tu sa ide ďalej. Spomienky na bohatú Hansu a centrum hrdého Flámska. Jediná socha Michelangela mimo územia Talianska. Pozrite si skvelý film V Brugách a presvedčte sa, že život tu naozaj nie je stelesnením pekla na Zemi.

Preplatíme vám
romantické zážitky
v chráme lásky

TAJ MAHAL, INDIA

Prečo je Nórsko najšťastnejšia krajina na svete?

Jozef Zelizňák
MANAŽÉR BUBO

Odkedy som pred 20 rokmi začal študovať škandinávske jazyky a venovať sa Nórsku profesionálne ako turistický sprievodca, prekladateľ či organizátor zájazdov pre BUBO, nórske médiá ma naučili, že Nóri sú najšťastnejší národ na svete. S fenoménom spokojnosti s tým, ako spoločnosť v Nórsku funguje, som sa stretával počas celého môjho štúdia v Oslo aj v Bergene a všetky svetové rebríčky toto odvážne tvrdenie potvrdzujú. Naposledy ich za najšťastnejšiu krajinu sveta označil rebríček World Happiness Report. Nóri sú šťastní. Prečo?

Práca a čas na vlastný život

Švédsky minister pred pár rokmi označil Nórsko za poslednú komunistickú krajinu v Európe. Myslel to pejoratívne, ale Nóri sa až tak neurazili. Štát je v Nórsku vnímaný ako čosi pozitívne a aj zamestnanecké vzťahy sú upravené jednoznačne v prospech zamestnanca. Dostať výpoveď je takmer nemožné a každý zamestnanec má nárok na päť týždňov dovolenky. Aj najnižšie platy sú dosť vysoké na to, aby si človek mohol dovoliť dobrý život a dovolenkovat' v (pre Nórov) lacnom Stredomorí.

Ak ste už naozaj mali veľkú smolu, pokašľali ste v práci, čo sa dalo, váš šéf sa rozhodol zatvoriť firmu a presťahovať sa na dôchodok do Španielska či Thajska, podpora v nezamestnanosti je skutočne veľkorysá. Pridajte si k tomu krátky pracovný týždeň, štedrú materskú a otcovskú a úprimnú snahu všetkých dopriať zamestnancom kvalitný život a zbavili ste Nórov strachu, ktorý zažívajú iní Európania.

Hodnota za zaplatené dane

Nóri radi platia dane. Znie to neuveriteľne a ako odkaz z inej planéty. Či už za to môže vysoká kvalita verejných služieb, starostlivosť štátu o najslabších od kolísky až po hrob, možnosť nahliadnuť do daňových a majetkových priznaní každého Nóra, snaha platiť menej daní je považovaná v Nórsku nie

za šikovnosť ale prejav chrapúnstva. Spoločenský systém je postavený na solidarite, ku ktorej musí prispieť každý. Ani tu mnohé veci nefungujú dokonale, no Nóri na vlastné oči vidia pokrok v krajine, financovaný z ich daní. Stavajú sa cesty, železnice, mosty, tunely a postupne sa sprístupňuje jedna z geograficky najneprístupnejších krajín planéty.

Blížkosť prírody

Šťastie nie je len o dostatku voľného času a peniazoch. Nech bývate v Nórsku kdekoľvek, prírodu máte na dosah. Len tri percentá obyvateľov nórskej metropoly Oslo má ďalej ako tristo metrov do najbližšieho parku či lesa. Metrom sa pohodlne vyveziete nad mesto, kde vás v lete čakajú chodníky ako v Nízkych Tatrách a v zime perfektne upravené, osvetlené bežkárske trate. Druhé najväčšie nórske mesto Bergen je zasa obklopené horami, ktoré sú spojené s centrom mesta lanovkami. V menších mestách príroda a ľudské obydľia splývajú v jeden celok.

Nóri milujú aktívny šport. Deti sa tu učia skôr bežkovať než chodiť a bežecké lyžovanie je v krajine šport číslo jeden a synonymum nórslosti. Najvýraznejšie sa to prejavuje počas veľkonočných prázdnin, keď sa mestá vyludnia a všetci, doslova všetci Nóri vyrážajú do hôr bežkovať. V nórcine jestvujú výrazy ako veľkonočný pomaranč (počas veľkej noci Nóri zjedia 5500 ton pomarančov), veľkonočný keksík

(20 miliónov keksíkov jednej konkrétnej značky), veľkonočná malinovka (5 miliónov litrov jednej značky). Všetko toto si musíte počas veľkonočného bežkovania zbrať do pleciaka. Robili to tak vaši rodičia a budú to tak robiť aj vaše deti.

Nóri milujú aj turistiku v horách, no vďaka obrovskej rozlohe nórskej krásy sa na turistických chodníkoch netlačia a nachádzajú tu skutočný pokoj. V mestách sa bicykluje po cyklistických chodníkoch (v Trondheime majú dokonca vlek pre cyklistov), behá (hlavné bežecké podujatie roka sa koná v septembri v Oslo, no výnimočný je najmä júnový maratón polnočného slnka v metropole severného Nórska v Tromsø, kde väčšina bežcov dobieha okolo polnoci za bieleho dňa). Víkendy sa trávia na chatách v lese, v saune, pri zbieraní čučoriedok, naháňaní sobov, či čítaní hrubých nórskeho románov. Nórsko je prírodne neskutočne krásna krajina a kombinácia ticha v lese a dobrej knihy stelesňuje nórsku idylu. V rozpore s tým, čo by Slovák čakal, mnohí Nóri sa tešia na zimu a čudujú sa mojej otázke na tému zimnej depresie. S nadšením začnú rozprávať o praskaní snehu pod lyžami a pocite útulnosti, keď sa zabalia do deky po vyjdení zo sauny. Ten pocit sa dá zažiť len počas poriadnej nórskej zimy. V lete je to nuda. Všetko je vecou optiky. Stres niekoho motivuje k výnimočným výkonom, inému privodí infarkt. V tme a zime vidí niekto depresiu, iní praskanie krbu a polárnu žiaru. Šťastní ľudia vnímajú svet pozitívne.

01

02

03

Priamy prenos zo sťahovania sobov 166 dní bez slnečného lúča

Keď nórska televízia vysielala priamy prenos zo slávnej výletnej lode Hurtigruten plaviacej sa z juhonórskeho Bergenu na ďaleký sever, cez víkend si ju zapli dve tretiny Nórov a podiel stanice NRK2, kde program vysielali, na trhu dosiahol neuveriteľných 35 percent. Každý divák sledoval loď plaviacu sa cez fjordy v priemere 145 minút. Aj v nedeľu večer o 23.47, keď loď vchádzala do magického Trollfjordu, ju sledovalo 692 000 ľudí. Neuveriteľné! Len pred pár dňami sa skončil iný priamy prenos z tiahnutia sobov na letné pasťviny. Nórski diváci tak mali možnosť týždeň sledovať čriedu tisícpäťsto sobov v dokonalom tichu severskej zimnej prírody. Praskanie snehu, cinkanie zvoncov, lámanie konárov, zavýjanie vetra, polárna žiara. Neupravená realita, kde sa prenos začal o dva dni neskôr, lebo soby ešte nezačali tiahnuť, a následne sa plne prispôboval správaniu sobov. Titulky diváka pribežne informovali o breaking news v štýle: Črieda práve dorazila do Šuoššjávri, kde má bohatú pastvinu. Zrejme tu zostane celý deň a pohne sa na sever až niekedy podvečer alebo Dráma v čriede. V noci o 4.12 jedna zo samíc potratila. Nóri právom milujú romantiku svojej krásnej prírody. Týždenný priamy prenos pripravoval štáb tri roky a priamo v teréne ho zabezpečovali tri desiatky kameramanov a iných zamestnancov televízie. V priemere ho sledoval každý štvrtý Nór.

Po uliciach tu síce nechodia ľadové medvede, ale zimy sú tu dlhé, tmavé a studené. Sezónna afektívna porucha je v zime bežný jav. Čo proti tomu pomáha? Nastavenie mysle, o ktorom píšem vyššie, alebo nápad. Dedinku Rjukan, kúsok od Oslo, založil bohatý nórsky podnikateľ Sam Eyde v roku 1905, keď od štátu kúpil vodopád a rozhodol sa tu postaviť malú vodnú elektrárňu. Vzniklo tak mimochodom jedno z nórskeho centier na výrobu umelých hnojív. Dedina však leží hlboko v údolí a na okolitých hrebeňoch jej obyvatelia môžu doslova sledovať, ako im ustupujú slnečné lúče. Trvá veľmi dlho, kým sa vrátia späť. Od 28. septembra do 12. marca v Rjukane slnka niet. Svetlo a tma sú tu preto veľkou témou.

Na boj s tmou myslel už zakladateľ dediny, ktorý nechal z vlastných peňazí postaviť pre dedinčanov lanovku na neďaleký hrebeň, aby sa aj v zime mohli na chvíľu zadívať do slnka. V roku 2013 presvedčil mladý umelec Martin Andersen mestskú vládu, aby na hrebeni nad dedinou vztýčila tri obrovské zrkadlá, ktoré aj v najtmavších mesiacoch roka odrážajú slnečné lúče na hlavné námestie a sochu zakladateľa mesta. Zrkadlá stáli päť miliónov nórskeho korún a dedinčania tak prvýkrát zažili, že im do dediny uprostred zimy zasvietilo slnko.

Švédsko bolo pre chudobné Nórsko vždy bohatší starší brat. Dnes chodia Nóri do Švédska cez hranice za lacnými nákupmi a pohraničie lemujú obrovské hypermarkety. Cezhraničný obchod presiahol hranicu 2 miliárd eur ročne.

V krajine sú extrémne vysoké tresty za prekročenie povolenej rýchlosti. Ak vás na opustených cestách zastaví policajt pri prekročení rýchlosti o 21 km/h, platíte pokutu 600 €. Za 160 km/h na diaľnici, idete do väzenia na 18 dní nepodmienečne.

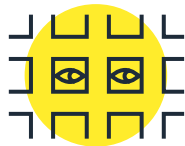
Národné jedlo Nórska nie je ani losos, ani krevety, ani výborná jahňacina. Je ním mrazená Pizza Grandiosa. Nóri jej ročne zjedia 25 miliónov. Každý tridsiaty Nór dokonca je túto pizzu aj na Vianoce.

Nórsky štát podporuje domácu literatúru. Z každej knihy automaticky odkúpi 1000 výtlačkov a rozdá ich do knižníc. Aj vďaka tomu Nóri veľa čítajú, píšú a presadzujú sa aj na medzinárodnom poli.

Nórska televízia prispieva k šíreniu pokoja medzi ľuďmi. A tak v jej programe nájdete osemhodinovú jazdu vlakom z pohľadu rušňovodiča, dvanásťhodinový priamy prenos z pletenia či týždňový nonstop priamy prenos z plavby lode z južného do severného Nórska.

V prísne stráženej väznici v Haldene majú väzni v cele televízor s plochou obrazovkou, internet, chladničku, sprchu a pravidelne menené kvalitné osušky. Väznicu zdobí grafity za 800 000 eur a v roku 2010 získala ocenenie za interiérový dizajn.

04

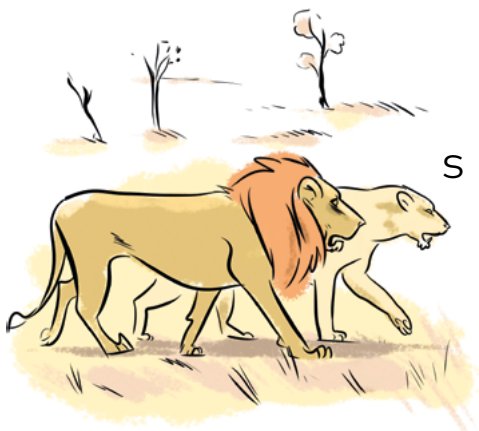
Vzťah k vlastnej krajine

Ak je človek spokojný s prostredím, v ktorom žije, cíti sa lepšie. A Nóri sú veľmi spokojní. Keď denník VG robil pri príležitosti dvojstého výročia prijatia ústavy anketu, na čo sú Nóri najviac hrdí, zapojilo sa doň množstvo ľudí. Medzi najoceňovanejšími znakmi Nórska sa umiestnili prvky ako že Nóri chodia na túry (3. miesto), že je obývaná celá krajina (5. miesto), malé rozdiely medzi ľuďmi ba dokonca aj vysoké dane (10. miesto). Zvíťazila pritom sloboda slova. Nóri majú radi všetko, čo je typicky nórske. Už toto slovné spojenie má na rozdiel (napríklad) od Slovenska vyslovene pozitívny náboj. Čo je nórske, je dobré. Ak sa Nór o niečom vyjadrí, že je to nenórske, určite tým opovrhuje.

Dohoda na harmónii

Jasné, že aj Nóri musia o svoje šťastie bojovať. Veľa sa diskutuje aj o tom, či je krajina pripravená na post-ropnú éru a či sa jej podarí nórsky blahobyť rozšíriť aj na prisťahovalcov z odlišných kultúr. Nórska spoločnosť sa neustále vyvíja, no vyvíja sa na báze spoločenskej harmónie. Pozitívny vzťah Nórov k svojmu štátu a životu je, samozrejme, aj výsledkom dlhodobého pôsobenia štátu. Nóri sú od útleho veku vychovávaní v istote, že žijú v najlepšej spoločnosti na svete a ak by svet fungoval všade tak ako v Nórsku, zavládol by na svete raj. Táto bublina, v ktorej žijú, a presvedčenie, že blaho spoločnosti je dôležitejšie než egoistické záujmy jednotlivca, čo nasávajú s materským mliekom, vytvára zaujímavú kombináciu ohromných osobných slobôd a spoločenského tlaku na solidaritu a súdržnosť. Niet divu, že na čele rebríčka sa umiestňujú aj ďalšie škandinávské krajiny. Podobný systém funguje v celej Škandinávii, Nóri sú však aj v Škandinávii výnimoční.

- 01 – Vodopád Vøringsfossen priťahuje nielen turistov
02 – Nórske leto vie byť aj príjemne teplé
03 – Severská romantika ďaleko od ruchu veľkomiest
04 – Televízne hviezdy počas priameho prenosu nórskej televízie

Preplatíme vám prechádzku s levmi s privátnym slovenským rangerom

JUHOAFRICKÁ REPUBLIKA

Jozef Zelizňák odporúča na leto tieto severské knihy:

Smäd – Jo Nesbo

Odkedy sme v januári 2014 na BUBO bále za účasti nórskej veľvyslankyne a Mikuláša Dzurindu pokrstili desiatu časť série o charizmatickom detektívovi Harrym Holem, museli sme trpezlivo čakať na jednástu pokračovanie série. V máji 2015 na návšteve Slovenska Nesbo fanúšikom prezradil, že séria bude pokračovať. A čakanie sa vyplatilo. Nesbo je v skvelej forme a mnohí o knihe Smäd tvrdia, že je vôbec najlepšia v sérii. Slováci ju mohli čítať medzi prvými.

David Lagercrantz

Štvrté a piate pokračovanie trilógie Stiega Larssona Millennium. Príbeh geniálnej hackerky Lisbeth Salanderovej a novinára Mikaela Blomkvista prekračuje hranice bežnej kriminálky a rieši témy, ktoré trápia alebo by mali trápiť Európu dneška.

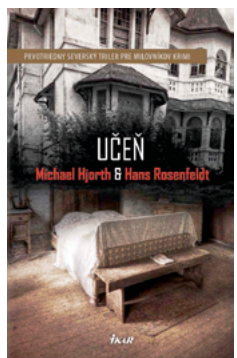
Karl Ove Knausgård

Neuveriteľne úprimná spoveď nórskeho spisovateľa v podobe šiestich kníh o živote s provokatívnym názvom. Zdanlivo banálne každodenné témy mení Knausgårdove pero na silný čitateľský zážitok. Možno najdiskutovanejšie literárne dielo v posledných rokoch.

Hans Rosenfeldt a Michael Hjorth

Ak si chcete porovnať prácu nórskeho policajta alkoholika a švédskeho policajta psychológa, vyskúšajte kvarteto kriminálnych románov od švédskej dvojice Rosenfeldt a Hjorth. Práve vyšla štvrtá kniha v sérii s názvom Nemý svedok, opäť s hlavným hrdinom, policajtom Sebastianom Bergmanom. Napínavý a premyslený príbeh s dokonalou zápletkou nenudí a ako to už v škandinávskych detektívkach býva, nie je len o vyšetrovateľskej práci. Začnete čítať a rýchlo zistíte, že možno nie je vždy bezpečné mať krásny dom uprostred severskej idyllickej prírody ďaleko od ľudí, v akom býva rodina Carlstenovcov... Dráma sa môže začať.

Viac na severskekrimi.sk

Tamilské tigre

Peter Salaj
SPRIEVODCA BUBO NA SRÍ LANKU

Salaj

Kto sú tamilské tigre? Prečo sa náš populárny zájazd na Srí Lanku predáva s podtitulkom Tamilské tigre? Uvidíme tigre v tamilskej časti ostrova? A sú vôbec nejaké tigre na Srí Lanke?

Podme po poriadku. Posledné fosilné stopy tigrov na ostrove sa datujú do obdobia pred viac ako 16500 rokov a ak nerátame národnú zoologickú záhradu v Colombe, tigre tu vôbec nežijú a nežijú dokonca ani v tamilskej časti. O kom je teda reč? Hovoríme o militantnej nacionalistickej organizácii, ktorá na Srí Lanke viedla veľmi násilnú a radikálnu separatistickú kampaň od sedemdesiatych rokov až do svojej porážky v roku 2009 a jej cieľom bolo v podstate vytvorenie vlastného samostatného Tamilského štátu na severe a východe ostrova. Tamilské tigre boli jednou z najorganizovanejších a materiálne najzabezpečenejších teroristických organizácií na svete. Územia pod ich kontrolou fungovali ako samostatný, normálne fungujúci štát a Tigre tam mali vlastné úrady, súdy, civilnú políciu, či banky a dokonca prevádzkovali aj vlastnú rádiovú a televíznu stanicu.

Tigre boli porazené a život sa vrátil späť do normálu. V meste Jaffna na severe ostrova, v bývalej bašte Tigrov nám na hoteli servíruje raňajky náš dobrý kamarát, chlapík nižšej postavy, ktorý nás víta so širokánskym úsmevom a s pozdravom ayubowan, čo v preklade znamená prajem vám dlhý, krásny a šťastný život v jednom slove. Pozdrav sám o sebe je krásny, ale čo je ešte krajšie, že tento Tamilec sa nám práve pozdravil v sinhalčine, v jazyku reprezentujúcom oblasť Srí Lanky proti ktorej Tamilci zo severu bojovali. Voľba je už len minulosť. Tento chlapík sa nám mierne ukloní a predstaví sa: Volám sa Gunaseelam, dáte si niečo na pitie? A už nás všetkých usadza za stôl.

Po raňajkách vyrážame našim prenajatým autobusom von z Jaffny a pokúšame sa dostať na svätý ostrov Nainativu. V tomto prípade skutočne platí, že cesta je samotným cieľom. Cez pieskové a kamenisté ásy py po úzkej ceste, na ktorú sa nezmestia ani len dve autá vedľa seba, smerujeme cez zabudnuté tamilské dedinky až do prístavu. Zrazu nám cestu zablokuje snáď stovka ľudí, my vystupujeme a predierame sa vpred. Pred nami stoja chlapi do pol pása nahí, oblečení len v krátkych sukniach (sarongoch), bosí a na hlavách nosia obrovské dekorácie s kvetmi a pávimi perami. Líca majú prepichnuté šípami s podobizňou kobra, ktorú miestni už odnepamäti uctievali ako božskú bytosť. Chrbát majú poprepichovaný ostrými hákmi, za ktoré ostatní rituálne potahujú, kým sa oni zviňajú do rytmov tamilskej hudby pod vplyvom omamnej látky známej ako betel. Sme svedkami krstu rybárskych lodí a prosby o priazeň morských duchov, čo má všetkým zaručiť dobrý úlovok a spokojnosť manželiek. Boli sme v správny čas na správnom mieste. Unikátny zážitok!

Napravo more, naľavo more a okolo nás nespočetne veľa krevetových fariem a občas nejakí rybári stojaci po kolená v plytkej vode, ktorá má snáď aj 40 stupňov. Ešte chvíľku a budeme

v prístave. Čaká nás veľmi zaujímavá plavba na drevenej lodičke, ktorá väčšinu svojho námorného života prežila vo vojne a podľa toho aj vyzerá. Nastupujeme do podpalubia lebo na streche je miesto vyhradené pre motorky a tuk tuky. Zahučí motor, loď sa zatrasie a vyrážame smerom k ďalším zážitkom v tejto absolútne neturistickej časti Srí Lanky.

Nie je tu vybudovaná žiadna turistická infraštruktúra a ľudia zamestnaní v cestovnom ruchu jednoducho nevedia ako to majú robiť správne. A presne o tom to je. O tom nádhernom pociťte, že objavujeme niečo nové a nepoznané. Pred nami tu bolo len promile ľudí oproti iným kútom Srí Lanky. Toto je kraj, ktorého budúcnosť len čaká a bude sa veľmi rýchlo meniť. Možno to ešte zopár rokov potrvá, kým sem budú prúdiť hufy turistov a postaví sa tu prvý McDonald, ale faktom je, že teraz to je posledný skutočne autentický reálny skanzen plný ľudí, ktorí vás vítajú s otvorenou náručou, obrovskou vďakou a až detinskou zvedavosťou a radosťou z vašej návštevy.

V najlepšej reštaurácii v celom meste, našej hotelovej reštaurácii, nás opäť so širokým úsmevom a nekonečnou láskavosťou víta Gunaseelam. Aký ste mali deň? Je všetko v poriadku?

01

Posaďte sa, určite ste vyhladli! Tamilci sú patrične hrdí na svoje krevety a tvrdia o nich, že sú najlepšie na svete. Robia ich na spôsob Jaffny a sú to pikantné krevety pečené s cibulou. Domáci si k nim radi naložia poriadnu kôpku ryže a na vedľajší tanierik si ešte doprajú niekoľko čerstvých zelených čili papričiek len tak pre chuť.

Od roku 2009 je na celej Srí Lanke mier a BUBO je prvou cestovnou kanceláriou na Slovensku a v Čechách, ktorá túto trasu reálne prešla. Našou prioritou je samozrejme bezpečnosť. V skúsenostiach sme milové kroky pred ostatnými, máme kontakty na miestnych ľudí znalých pomerov, sme informovaní o aktuálnej situácii a vieme, čo si môžeme dovoliť. Spolupracujeme s lokálnymi partnermi a máme konexie na tých najvyšších miestach v krajine. Či na juhu alebo na severe, na Srí Lanke sme doma. Záujem o Srí Lanku oproti minulému roku narástol o 68% a bude stúpať aj naďalej. Niet sa ale čomu čudovať. Vďaka svojej cenovej dostupnosti a vzdialenosti sa tento historicky a kultúrne fascinujúci tropický raj plný gurmánskych špeciálit a tých najmilších ľudí na svete stáva pre Slovákov mimoriadne lákavou a obľúbenou destináciou. Viete, kde je nové slovenské more? Mnohí naši klienti tvrdia, že nie v Chorvátsku, ale tu na Srí Lanke. A my si myslíme, že majú pravdu!

01 – Unikátna cesta na sever Srí Lanky s minimom turistov

9 KOKTEJLOV NA LETO

① SINGAPORE SLING

NA BUBO CESTÁCH DO SINGAPURU

Byť v Singapure a nedať si Singapore Sling v Dlhom bare elegantného hotela Raffles je hriech. Tento koktejl vymyslel okolo roku 1915 Číňan Ngiam Tong Boon z najväčšieho čínskeho ostrova Hainan a ak nemáte dokonale zásobenú chladničku, doma ho ani neskúšajte. A napokon. Originál je len jeden – v Singapure.

③ PAPA DAIQUIRI

NA BUBO CESTÁCH NA KUBU

Daiquiri ako drvený ľad, limetku, cukor a rum pozná každý. Ale vyskúšajte svojho barmana, či vie namiešať papa daiquiri. Hemingway bol diabetik a keď videl prípravu tohto nápoja, spýtal sa, či by to nešlo bez cukru. A tak nový drink dostal pomenovanie papa, ako všetci familiárne Ernestovi na Kube hovorili. Daiquiri bez cukru ale s dvojitou dávkou rumu.

② ČIERNA SMRŤ

NA BUBO CESTÁCH NA ISLAND

Islandská pálenka s legendárnou prezývkou čierna smrť. Na ostrove gejzírov a elfov vám bude chutiť. Doma si potom zmiešajte brennevin, šťavu z čiernych ríbezlí a citrónovú šťavu v pomere 3:2:1, pridajte cukrovú vodu podľa chuti, zamiešajte s ľadom a v ústach sa vám otvoria islandské spomienky, vône aj chute.

④ MICHELADA

NA BUBO CESTÁCH DO MEXIKA

Máte radi bizarné chute sveta? Potom tento zvláštny koktejl bude pre vás. Veľké pivo v orošenom pohári, ktorý zvnútra potriete niečím poriadne štiplavým a hranu pohára namočíte v soli. Mexičania svoj podivný radler zbožňujú a pijú ho pri takmer každej príležitosti.

⑤ PATAGÓNSKE BAILEYS

NA BUBO CESTÁCH DO PATAGÓNIE

Za týmto nápojom musíte precestovať hodný kus sveta. V najodľahlejších fjordoch Patagónie vám pred návratom z túry na vašu expedičnú loď nalejú do pohára whisky, pridajú horúce kakao a zasypú kopou tisícky rokov starého ľadu z ľadovca. Tá chuť je neopakovateľná. Prostredie dokonale čarovné.

⑥ PISCO SOUR

NA BUBO CESTÁCH DO PERU

Dnes sa ťažko verí, že Peru a nie Chile bolo v 16. storočí centrom výroby vína v Južnej Amerike. A už vtedy Španieli z hroznej šťavy pálili pisco, ktoré dostalo svoj názov podľa prístavu, z ktorého ho vyvážali do Európy. Zmiešajte pisco s vaječným bielkom, cukrovou vodou a citrónom a máte dokonale a efektívny drink na leto.

⑦ AFRICAN BREW

NA BUBO CESTÁCH DO JAR

Amarula je symbol Južnej Afriky. Krémový likér vyrábaný z bobulí, čo milujú slony. Zmiešajte ho s kopčekom čokoládovej zmrzliny, drveným ľadom a trochou zrelého roztláčeného banánu a podávajte vo vínovom pohári, ozdobený čokoládovou tyčinkou. Perfektný dezert po grilovačke na terase.

⑧ CAIPIRINHA

NA BUBO CESTÁCH DO BRAZÍLIE

Nedá sa ju nespomenúť. Máme pre vás však tip. Nepite ju doma. Podte do Ria, sadnite na plastovú stoličku v jednom zo stánkov Copacabany alebo sa zapojte so večernej žúrky na Ipaneme a nechajte si ju namiešať miestnym barmanom pri západe slnka. Božský zážitok.

⑨ MANHATTAN

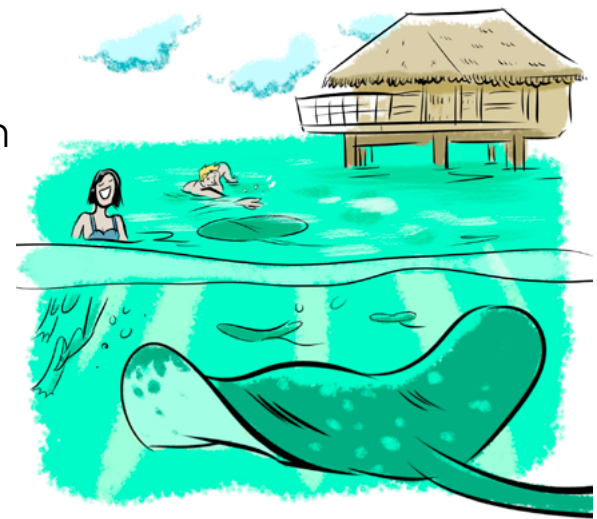

NA BUBO CESTÁCH DO NEW YORKU

Keď matka Winstona Churchilla organizovala v roku 1874 banket v New Yorku, netušila, že dala podnet pre vznik drinku, ktorý bude o 150 rokov piť (nielen) americká smotánka. Počas prohibície americkú whisky nahrádzala kanadská, ale mix whisky, talianskeho vermútu a angostury bitter sa zachoval dodnes. Najlepšie chutí s výhľadom na Manhattan.

Preplatíme vám
luxusnú cestu
okolo sveta

TAHITI, FRANCÚZSKA
POLYNÉZIA

Prečo je rok 2017 v BUBO rokom Kambodže

Samuel Kíč
SPRIEVODCA BUBO
DO KAMBODŽE

Kambodža je úchvatná krajina. Jej najnavštevovanejšou pamiatkou je notoricky známy Angkor Wat, no rozhodne má čo ponúknuť aj okrem neho. Človek nemusí ani ísť ďaleko od najväčších miest a dostane sa na skutočný vidiek, kde zažije krajinu takú, aká je v skutočnosti. Za týmto účelom sme navštívili dedinu Kampong Phluk, neďaleko známeho základného tábora Angkor, Siem Reap.

Táto dedinka s asi 2000 obyvateľmi leží na brehoch najväčšieho jazera juhovýchodnej Ázie Tonle Sap. Toto jazero, zapísané v svetovom dedičstve UNESCO, je samé o sebe absolútne unikátne. Každý rok prejde cyklom dažďov a rapidného vzdúvania a opadania. Jeho rozloha sa zmení z 2800 km štvorcových na 16000 km štvorcových a jeho objem sa zvýši 80x až na 80 kilometrov kubických. Tým pádom sa dramaticky zmení aj jeho hladina z jedného metra hĺbky na 8-9 metrov. Vtedy sa dediny na jeho brehoch stávajú z bežných suchozemských obcí plávajúcimi ostrovmi v tomto sladkovodnom mori. Kampong Phluk je práve jednou z týchto dedín. Je to nesmierne zaujímavé miesto a pritom zatiaľ nie veľmi turisticky navštevované.

Pred pár rokmi tu neboli ešte žiadni turisti a chodili sme sem prví, dnes sa tu pomaly turizmus rozvíja, ale stále takým tempom, že tu nájdeme autentickú Kambodžu – takú akú už vo veľkých mestách ako Phnom Penh alebo Siem Reap nenájdete.

Ráno vyrážame autobusom a opúšťame hlavnú cestu zo Siem Reapu. Po polhodine sa dostávame na príjazdovú cestu k dedine. O chvíľu skončí asfalt a pokračujeme po prашnej ceste smer do záplavových zón jazera. Je november, práve po období dažďov a voda pomaly opadá a zanecháva na poliach úrodné nánosy. Zároveň opäť odniesla príjazdovú cestu a stretávame valce, ktoré utláčajú novú prашnú vozovku k miestnemu prístavu. I keď voda ustupuje, tak do dediny sa autobusom určite nedostaneme a tak sa naloďujeme na drevenú miestnu loďku a vydávame sa na plavbu smerom do dediny Kampong Phluk. Všade okolo nás sa rozprestiera voda, z ktorej trčia zaplavené kriky a stromy. Nie je tu hlboko, voda je zhruba po pás. V nej miestny rybári rozhadzujú siete a chytajú malé rybičky rovno medzi loďami. Slniečko nám svieti a na lodi je mimoriadne príjemne. Po polhodinovej plavbe sa dostávame do samotnej dediny. Domy v nej sú postavené na pylónoch aby odolali aj tej najväčšej novej povodni. Pylóny majú asi 7 metrov a mali by domy ochrániť od každej záplavy. Raz za desať rokov ale aj tak hladina stúpne na 11 metrov a vtedy zaplaví aj ich.

Je to malebný pohľad. Ľudia žijú s jazerom v harmónii. Okolo nás sa premávajú miestne člny a na nich raz rybári, raz ženy s tovarom, raz deti s nejasným cieľom. Každý si ale ide svojím smerom

a veselo nám máva. Parkujeme v dedine a ideme urobiť zastávku. Na kopčeku je vyvýšená ulica, ktorú nikdy nezaplavuje a ktorá je niečo ako hlavná trieda v dedine. Zároveň sa používa na sušenie kreviet, ktoré sa pestujú v okolí dediny a robia sa z nich potom krevetové kreky. Je tu aj miestna škola, tak ideme pozrieť decká pri výučbe. Deti v Kambodži sú neuveriteľne milé. V tejto dedine ich učia aj základy angličtiny a tak s nimi môžeme prehodiť niekoľko základných fráz a za odmenu im rozdávame sladkosti a džúsy. Najviac sa tešia z džúsov – aj keď v Kambodži rastie množstvo ovocia, džúsy sú pre miestnych vzácnosť a deťom sa nedostávajú takmer vôbec, tak je o nich pomaly bitka. Deti tu človeka nabijú ozaj pozitívnu energiou, i keď extrémne skromné podmienky v ktorých vyrastajú pôsobia trochu smutne. Takáto ale Kambodža je – stále jedna z najchudobnejších krajín Ázie, kde pätina ľudí nemá ani prístup k pitnej vode, takže táto dedina akokoľvek skromne pôsobí je na tom ešte v podstate dobre.

Na druhú stranu sú tu ale úžasní ľudia. Všetci sa usmievajú a neskryte sa tešia z exotickkej návštevy. Deti behajú a pani učiteľka ich musí dávať do laty. Na ulici sú úplne divoké, behajú hore, dolu, skáču do vody a hrajú sa so všetkým čo majú k dispozícii. V škole, ale musia poslúchať a aspoň tými par drobnosťami čo im dávame sa

ich zároveň snažíme motivovať aby tam chodili. Aj to je jeden z problémov Kambodže, deti často skôr pracujú akoby sa učili. Pracuje tu až 39 percent detí a tak každá pomoc školstvu príde vhod, aj keď sú to v podstate skôr symbolické darčeky.

Keď sa nasýtíme pohľadmi na drevenoplechové domčeky a porozdávame, čo sme mali pre decká, tak pokračujeme ešte kúsok cez zatopený les aby sme sa pokochali pohľadom na samotné Tonle Sap. Jazero je majestátne. Na dĺžku má vyše 100 kilometrov a na šírku v týchto miestach až 30 kilometrov. Vo vode vidíme pasce na ryby a miestami rybárov ako ich vyberajú prípadne sa starajú o bambusové klietky v ktorých chovajú ryby. Zastavujeme na pontóne v miestnej plávajúcej reštaurácii na pivko Angkor. Okolo nás vládne pokoj. Miestni sa nikam neponáhľajú, všetci sa usmievajú a vyžaruje z nich svojská pohoda. Takí sú Kméri – aj keď veľa nemajú, tak v prvom rade sa usmievajú. Po ťažkých časoch červených kmérov a pohnutej histórii je pre nich každý deň dôvod na úsmev. Ťažko sa nám z tohto krásneho prostredia odchádza, ale pomaly je čas na návrat a tak nasadáme na našu drevenú bárku. Všetci sú síce unavení z tepla a slnka, ale odnášajú si pohľady a zážitky aké im nikdy nedajú veľké mestá ani majestátne chrámy – vlastnú skúsenosť so životmi ozajstných ľudí v ich prostredí a to je na nezaplatenie!

Preplatíme vám program od východu do západu slnka

ANGKOR WAT, KAMBODŽA

POSTAVME SPOLU NEMOCNICU V KAMBODŽI

Postavme spolu v Kambodži útočisko pre rodiace ženy. Riziko smrti matiek a detí v Kambodži je najvyššie počas pôrodu a tragédií sa dá zabrániť okamžitou diagnostikou a ošetrovaním. Smrť býva dôsledkom komplikácií počas alebo krátko po pôrode, alebo po neodborne prevedenom pôrode mimo nemocnice. Situácia je alarmujúca najmä vo vzdialených vidieckych oblastiach, kde ženy nestihnú prísť do nemocnice. Vďaka materským domovom, ktoré spoločne postavíme, sa ženy dostanú do nemocnice včas a nájdú tam pohodlné a bezpečné miesto s prístupom k zdravotnej starostlivosti.

Preto chceme pomôcť.

Ľuboš Fellner
RIADITEĽ BUBO

Táňa Pauhofová
HEREČKA SND

Martin Bandžák
RIADITEĽ MAGNY

O Angkore vie každý, že ide o jednu z najkrajších pamiatok sveta, mnohí ho dokonca radia na prvé miesto. Vedel som, že bude veľký a nádherný. No bolo to ešte väčšie. Náš program nezahŕňa iba hlavný chrám Angkor Wat ale aj stavby skryté v džungli, stovky miestností a tisíce nádherných sôch. Prenajímame si elektrické autá, aby sme neničili prírodu.

Kambodža je krajina, do ktorej sa túžim vrátiť. Pre radosť, láskavosť a pokoru, ktorú som tam v ľuďoch objavila. Pre nádhernú krajinu, hlavne kambodžský vidiek, jazero, rieky, polia, pre dychberúce pamiatky v okolí Angkoru a pre úžasné jedlo každý deň! Fascinujúca krajina, ktorú rozhodne musíte zažiť... A nie raz.

Pre mňa a pre nás v Magne je výnimočný tím, že sme tu pred 15 rokmi otvorili náš prvý humanitárny projekt pomoci deťom v reakcii na pandémie HIV/AIDS. Kambodža nám dovolila ich liečiť rýchlo a efektívne. Matkám a novorodencom pomáhame hlavne na vidieku, kde im extrémna chudoba nedovoľuje bezpečný pôrod a zdravotnú pomoc. To všetko vďaka vám.

Pomôcť môžete aj vy! Pri kúpe akéhokoľvek zájazdu s BUBO v roku 2017 môžete prispieť sumou 10 €. Naším cieľom je spoločne vyzbierať sumu 30000 €, ktorá v Kambodži znamená veľmi veľa! Spoločne to dáme! Pribežný stav účtu môžete sledovať na www.bubo.sk/magna.

V prípade, že sa tento rok nechystáte s BUBO cestovať a chcete prispieť, alebo chcete prispieť vyššou sumou, môžete sumu poukázať na náš účet:

SK4475000000000502899343. V správe pre prijímateľa uveďte, prosím, heslo Magna. V prípade akýchkoľvek otázok nás kontaktujte na bubo@bubo.sk

Aktuálny stav účtu k 1. máju: 12 610 €. Ďakujeme.

www.magna.sk

www.bubo.sk/magna

Dobrý dôvod na návrat do New Yorku v roku 2017

Ľuboš Fellner
RIADITEĽ BUBO

Projekty sa prerábali a prerábali. Smetisko sa však zmenilo na stavenisko a dnes sa z nuly (Zero) stalo miesto štartu, odkiaľ sa oplatí návšteva NYC začať. Dejisko hrozného teroristického útoku sa zmenilo na pietne a finančné centrum, pýchu mesta miest.

Pozerám sa na zasnežený New York z najvyššej budovy západnej pologule. Tá stojí na mieste slávnych dvojčiek, ktoré padli pri teroristickom útoku 11. septembra 2001.

Pamätám si, že som bol v ten deň v Himalájach pár kilometrov od Afganistanu a Pakistanu, kde sa ukrývala hlava útoku na Svetové finančné centrum (WTC), saudskoarabský boháč Usama Bin Ladin. Bol to šok a ja som vedel, že cestovanie sa od tohto momentu rapidne zmení.

Odvtedy vždy, keď som v New Yorku, sa na tomto pietnom mieste zastavím. A som tu často, lebo to mesto milujem. Môžem ho navštevovať zas a znova a vždy objavím niečo nové. Prvé roky bolo toto miesto jedno veľké smetisko. Potom sa veci upratili a ja som sa križom cez West Street pozeral mnoho, mnoho rokov na rovnako vyzerajúcu jamu kde sa dlho nič nedialo a pomenovanie Ground Zero bolo trefné. Nebolo tu nič. Všetko pôsobilo depresívne. Pôvodne veľikácke projekty sa neustále menili. Na jednej strane chceli postaviť niečo veľikánske a ukázať teroristom, že Američania sa nemienia vzdať. Na druhej strane tu boli pôvodní majitelia pozemkov a financie. Projekty sa prerábali a prerábali. Smetisko sa však zmenilo na stavenisko a dnes sa z nuly stalo miesto štartu, odkiaľ sa oplatí návšteva NYC začať. Dejisko hrozného teroristického

útoku sa zmenilo na pietne a finančné centrum, pýchu mesta miest.

V roku 2017 tu nájdete viacero zaujímavých plne funkčných stavieb, múzeum, na mieste, kde stáli pôvodné dvojčky (North Pool a South Pool), je zaujímavý pamätník. Hypermoderné nákupné centrum s najväčším obchodom Apple na svete v architektonicky úžasnom Westfield WTC, (spolumajiteľom je rodák z Filakova Frank Lowy) je ďalším dôvodom pre návštevu. Nechal som si tu vymeniť kryt na displeji na mojom iPhone 7 a videl som, že služby sa snažia byť lepšie než v presklenej kocke na 5th Avenue na rohu Central Parku. Kryt mi nasadili špeciálnym prístrojom tak, že ani nevidieť, že tam ten kryt je.

No hlavný dôvod, prečo začať návštevu NYC práve tu, je najvyšší mrakodrap, z ktorého máte nádherný výhľad.

Na New York som sa pozeral ako King Kong z vrcholu Empire State Building. Krajší je podľa mňa výhľad z Rockefeller centra, odkiaľ vidíte nádhorne Central Park na jednej strane a Stredný Manhattan včítane Empire State Building smerom na juh. Keď architekti plánovali budovu 1-WTC, vedeli, že majú túto veľkú konkurenciu, a chceli ju prekonať. Už iba cesta výťahom je obrovským multi-mediálnym zážitkom, kde za 47 sekúnd zažijete prerod Manhattanu z čias holandského starostu Petra Stewesanta až po dnešok. Najprv boli na tomto skalnatom ostrove lesy plné indiánov, postupne začali vyrastať v Novom Holandsku domy veľmi podobné tým v Amsterdame. Po prebratí Britmi sa architektúra zmenila, domov bolo viac a viac a boom nastal začiatkom 20. storočia, kedy sa začal Manhattan neuveriteľne ťahať do výšky.

Keďže vo WTC sa nachádzate na spodnej strane Manhattanu vidíte ho celý a máte výborný výhľad aj na Sochu Slobody a najmenej známu štvrť NYC, na Staten Island. Tam sa začína newyorský maratón, ktorý som bežal

a preto mám k tejto zabudnutej časti vzťah. Z južného cípu Manhattanu sem chodí kompa, ktorá je aj v roku 2017 zadarmo, a býva tu môj spolužiak Juraj, ktorý najprv vyštudoval stavarinu, potom medicínu, v Bratislave na Kramároch robil neurochirurga a potom išiel do New Yorku robiť taxikára. Tomu sa hovorí dobrodružný život! Po vystúpení z výťahu zažijete ďalšiu ohromujúcu multimediálnu show, ktorá sa končí vyťahnutím opony, kedy zrazu vidíte, že ste vo výške ako vták a máte výhľad do nekonečna. Potom vstúpite na vyhladku, rieka Hudson je po ľavej strane, za ňou štát New Jersey ako na dlani. Na juh kameňom dohodíte na Wall Street, Manhattan vidíte praktický celý, ale super pohľady máte aj na Bronx, Queens a hlavne Brooklyn.

Dobrý pocit z tohto unikátneho diela za takmer štyri miliardy dolárov kazí súdny spor jedného zo spoluvlastníkov. Rodina Durstovcov prišla do USA z Halíca v roku 1902 a Jozef mal vo vrecku 3 doláre. Jeho vnuk, excentrický miliónár, dnes 73-ročný Robert Durst je podozrivý z vraždy manželky.

Neriešte Trumpa. 1 WTC je dôvod, prečo sa v roku 2017 oplatí do New Yorku vrátiť.

Preplatíme vám
letenky aj lety
vrtuľníkom

NEW YORK, USA

Štefan Hríb a Ľuboš Fellner (aj) o novej spoločnej relácii

Štefan, viem o tebe, že máš veľmi rád New York. Čím ťa fascinuje?

Sú to tri veci.

1. New York je pre mňa aj 28 rokov po Novembri 1989 zázrak. Pociť slobody, keď sa prechádzam po Central Parku alebo po krčmách Lower East Side, je stále rovnako silný.
2. New York je pre mňa symbolom farebnosti. My sme tu nevedeli žiť s Čechmi, Židmi ani s Maďarmi, máme radi jednofarebnosť. New York je najlepšou odpoveďou na našu uzavretosť, akú poznám.
3. My tu žijeme v pocite, že veci sa nedajú zmeniť a všetko je nanič. Ale keď som v New Yorku, až fyzicky vnímam, že dá sa všetko, len treba naozaj chcieť. Milujem ten ich ranný chaos, v ktorom každý beží za svojim snom. Potrebujem sa o tom stále znovu presvedčiť.

Pred pár rokmi sme spolu prešli Indiu. Viem, že ťa vtedy dostala. Ako si spomínaš na tú cestu s odstupom času?

V prvom rade si vždy spomeniem, ako som tam dostal črevnú chrípku. Dost intenzívny zážitok. Ale vždy to napokon tromfne spomienka na preplnené Dillí s jeho imperiálnou pečatou, mramor v Taj Mahale a najmä milióny chudobných, no usmievavých ľudí.

Teraz sme pre čitateľov týždňa a fanúšikov BUBO pripravili spoločnú reláciu. Čo si od tejto spolupráce sľubuješ?

Myslím si, že týždeň a BUBO majú spoločné niečo podstatné — tvoríme pre inteligentných, zvedavých a vnútorné zaujímavých ľudí. Preto považujem našu spoluprácu za prirodzenú. Veľa sa teraz hovorí, že ľudia žijú v skupinových bublinách. Naša spolupráca je krokom od takejto pohodlnej izolácie k vzájomnej otvorenosti a objavovaniu iných svetov.

Už 20. mája a potom každý druhý piatok sa budeme stretávať v novej relácii o cestovaní, ktorý spoločne pripravilo BUBO a časopis týždeň. Viac informácií na www.bubo.sk/tyzden

Staňte sa fanúšikom BUBO na facebooku a nič vám neunikne.

Stretnite sa s nami po celom Slovensku

Už 25 rokov chodíme po Slovensku, aby sme sa rozprávali o našich zážitkoch z ciest a zdieľali s vami našu vášeň pre cestovanie. Na začiatok leta sme pripravili hneď niekoľko akcií, kde sa môžete s nami stretnúť:

Výstava:

100 krajín lovca zážitkov Ľuboša Fellnera. Unikátna fotografická výstava, ktorej obsah presahuje stredoeurópsky rozmer. Viac informácií o projekte na www.bubo.sk/kniha

- 15. mája → 31. mája: OC Laugaricio, Trenčín
- 4. júla → 31. augusta: Kasárne /Kulturpark, Košice

Premietania a besedy:

28. mája o 16:00

22. mája o 17:00

Jozef Zelizňák rozpráva o cestách do Škandinávie a o prekladoch známych bestsellerov. Jozef okrem práce v cestovnej kancelárii prekladá aj nórske a švédské knihy. Ktoré ste určite čítali aj vy. Aké je to prekladať knihy, ktoré nevyšli ani v pôvodnom jazyku a ich vydanie sa chystá súčasne s originálom. Ako je možné, že slovenský preklad románu Smäd vyšiel skôr ako preklad v angličtine?

Palác kníh, Hlavná 72, Košice

Štvorhodinové premietanie a beseda so sprievodcami BUBO o zážitkoch na cestách na všetkých šiest kontinentov. Pomôžu vám s výberom dokonalej cesty pre vás. Príďte sa inšpirovať.

OC Laugaricio, Trenčín

29. mája o 18:00

Ľuboš Fellner a Jozef Zelizňák v bratislavskom Martinuse. Aké knihy číta pred cestou zrejme najscetovanejší Slováč Ľuboš Fellner? Kde čerpá informácie o krajinách, ktoré prešlo minimum cestovateľov? Dá sa veriť neaktualizovaným cestovateľským sprievodcom, anonymnému internetu alebo zdravému rozumu? Ako sa pripravujú slovenské prvoexpedície a aké zážitky v roku 2017 prekvapili aj jeho? Za posledné dva mesiace stál na Hornovom myse v Patagónii, na Veľkonočný piatok pri Božom hrobe v Jeruzaleme, pár dní pred premietaním sa vráti z posledného raja v Gabone z expedície Harambe. Veľa otázok, veľa odpovedí. Aké je to žiť sa cestovaním? Jozef Zelizňák bol dlhé roky zodpovedný za výber sprievodcov pre cesty do celého sveta. Aké je to tráviť 250 dní do roka na cestách a dostávať za to plat? A ako sa popri sprevádzaní prekladá Jo Nesbo?

Martinus, Obchodná 26, Bratislava

Súťaž o zájazd Nórsko – zlatý trojuholník

V spolupráci s www.severskekrimi.sk sme pre vás pripravili súťaž o geniálny osemdňový zájazd BUBO do Nórska. Ak ste čítali niektorú z kníh Jo Nesba, nemusíme vám knihu predstavovať. Ak ste ho ešte nečítali, najvyšší čas začať aktuálnym bestsellerom Smäd v preklade manažéra BUBO Jozefa Zelizňáka. Pri kúpe knihy dostanete herný plán s miestom na vyplnenie dvanástich indícií, ktoré odhalíte pri čítaní knihy. Ak sa vám ich podarí rozlúštiť všetky, môžete sa zapojiť do súťaže o BUBO zájazd do Nórska. Súťaž trvá do 25. júna. Viac informácií na www.bubo.sk/nesbo alebo na www.severskekrimi.sk

Cestujte a množte sa!

a my vám preplatíme zájazd

Podporujeme demografický vývoj na Slovensku. Chceme, aby scestovaných a zvedavých Slovákov bolo viac. Ak sa preto prihlásite počas našej májovej akcie a podarí sa vám na zájazde otehotnieť, vrátime vám po narodení dieťaťa plnú sumu, ktorú zaplatila za zájazd ženská polovička. Inými slovami, vaše bábätko dostane od BUBO tým vyššiu sumu, čím drahší zájazd si vyberiete. Doprajte si business class, vyberte si päťhviezdičkové hotely, poďte na výnimočnú cestu, o ktorej ste snívali, váš potomok bude mať ešte krajšiu výbavu.

Vaše dieťa sa okrem toho stane na päť rokov platinovým klientom BUBO. Veľké výhody môžu využívať v tomto období aj rodičia dieťaťa a prípadní súrodenci.

Garantom akcie je **MUDr. Peter Mareš** – primár gynekologicko-pôrodnického oddelenia Sanatória Koch v Bratislave, ktorý musí po otehotnení potvrdiť vysokú pravdepodobnosť, že k otehotneniu prišlo počas zájazdu s BUBO.

Spontánne rozhodnutie

stačí uhradiť zálohu 500 €

Túžite cestovať, len potrebujete ešte chvíľu šetriť na svoju vysnívanú cestu? Uľahčíme vám to. V máji vám stačí zaplatiť zálohu len 500 € a zvyšok uhrádzate neskôr, pred odchodom za zážitkami. Vyberte si zájazd hneď teraz a do odchodu určite našetríte. Rok 2017 bude tak pre vás výnimočný.

Raňajky do postele

kamasutra a geniálny program

Napíšte do prihlášky heslo MAJ a BUBO vám garantuje:

- a) manželskú posteľ na celý čas (aby ste mali k sebe bližšie)
- b) 3x počas cesty raňajky do postele (aby ste mali na to viac času)
- c) geniálny zážitok zdarma ako prekvapenie po prihlásení (aby sme vám to osladili)
- d) obrázkovú knihu kamasutry (aby ste mohli nájsť inšpiráciu)
- e) program nabitý zážitkami od rána do večera (aby ste to nemali také ľahké)